



νεογράφημα

Όταν γράφουν τα νιάτα



ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ένα τεύχος γεμάτο σχολείο	01
ΣΧΟΛΙΚΗ ΖΩΗ	
Εκλογές Δεκαπενταμελούς Μαθητικού Συμβουλίου	02
Ευχαριστήρια επιστολή, Πέγκυ Μελίδου και Χάρης Δημουλιάς	05
ΕΦΗΒΙΚΕΣ ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΕΣ	
Το πέρασμα από το Δημοτικό στο Γυμνάσιο, Άννα-Μαρία Υφαντή	06
Εφηβεία: μια κρίσιμη περίοδος για τους νέους ή έφηβοι σε κρίση;, Άννα Τσαλιγοπούλου	07
She's got your eyes ή Γυάλινα Όνειρα, Νεφέλη Σπυριδωνίδου	08
Σύγχρονα είδωλα και πρότυπα: πώς επηρεάζουν τη ζωή μας; Απόστολος Βεκόπουλος, Κώστας Καραθάνος	09
Δεν είναι «απλώς ένας σκύλος», Μαριλένα Κατσαρού	11
ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ	
Αλήθεια, τι συμβαίνει στη Συρία; Δήμος Μυλωνάς, Ελένη Όψιμου	12
ΠΑΛΑΙΟΓΡΑΦΗΜΑ	
AMANDA: «Η τεχνολογία υπάρχει, για να βοηθήσει τον κόσμο να γίνει καλύτερος» - Συνέντευξη με τον Γιώργο Σχινά και τον Ηλία Χρυσοβέργη, Απόστολος Βεκόπουλος, Αγάπη Βλάχου, Κώστας Καραθάνος, Σωκράτης Ναζλίδης, Αντωνία Σιδηροπούλου	14
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΕΣ ΠΕΡΙΕΡΓΕΙΕΣ	
Πρόγραμμα NESTOR, Άρης Σαμαράς	17
Πρωτότυπα σχολεία στον κόσμο, Μελίνα Σταυροπούλου, Αγγελίνα Τρατσέλα	18
ΒΙΒΛΙΟ	
«Σκληρό καρύδι» της Ελένης Σβορώνου, Εβελίνα Μπογιάρη	20
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΑ: κοντινά και μακρινά	
Los Lambikos: Εθελοντές για μια πόλη λαμπίκο, Κώστας Παυλίδης	21
ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΕΜΠΝΕΥΣΕΙΣ	
Οι αθέατες πτυχές του καλλιτεχνικού πατινάζ, Κατερίνα Σαπανίδου	22
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ	
Στάνλεϊ Κιούμπρικ, Χρήστος Κουδρόγλου και Αλέξανδρος Χατζόπουλος	23
Κινηματογραφικές προτάσεις, Κώστας Τραγιαννίδης	24
NEOGRARHIMA	
Oktoberfest- η γιορτή της μπίρας, Κοραλία Αλμπάνη, Ανδρέας Γιαννιώτης, Γιώργος Δημούδης, Αλεξία Τρανταφυλλίδου	25
Γερμανικά και γαστρονομικά: Wurstsalad, Γεωργία Μπαρκαμπά	26



ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΥΛΗΣ

Αλέξης Αλεξίου **Αποστολία Δεμερτζή** Ελένη Κόντα
Γεωργία Στεφανίδου Βασίλης Τεμπερεκίδης

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

Κοραλία Αλμπάνη(B1) **Βεκόπουλος Απόστολος (B1)** Νίκος Βιολίδης (Γ1) **Αγάπη Βλάχου (A1)**
Ανδρέας Γιαννιώτης (B1) **Γιώργος Δημούδης (B1)** Κώστας Θάνογλου (Γ1) **Κώστας Καραθάνος (B1)**
Μαριλένα Κατσαρού (Γ1) **Χρήστος Κουδρόγλου (A2)** Γεωργία Μπαρκαμπά (Γ2) **Εβελίνα Μπογιάρη (Γ2)**
Δήμος Μυλωνάς (Γ2) **Σωκράτης Ναζλίδης (Γ2)** Ελένη Όψιμου (Γ2) **Κώστας Παυλίδης (B2)**
Άρης Σαμαράς (B3) **Αντωνία Σιδηροπούλου (B3)** Κατερίνα Σαπανίδου (Γ2) **Νεφέλη Σπυριδωνίδου (B3)**
Μελίνα Σταυροπούλου (Γ2) **Κώστας Τραγιαννίδης (Γ2)** Αγγελίνα Τρατσέλα (Γ2)
Αλεξία Τριανταφυλλίδου (B3) Άννα Τσαλιγοπούλου (A3) **Άννα-Μαρία Υφαντή (A3)**

ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Θοδωρής Σπανός

Ένα τεύχος γεμάτο... σχολείο

Με το όγδοο τεύχος του το Νεογράφημα μπαίνει στον τρίτο χρόνο ζωής του. Η εφημερίδα μας γεννήθηκε, μεγάλωσε, άνθισε και συνεχίζει να καρποφορεί βαθιά ριζωμένη στο εύφορο έδαφος του Σχολείου μας. Αυτό είναι, το Αρσάκειο Γυμνάσιο Θεσσαλονίκης της Φιλεκπαιδευτικής Εταιρείας, που τρέφει καθημερινά τους νεαρούς συντάκτες του Νεογραφήματος, ανοίγοντάς τους νέους ορίζοντες γνώσης και θέασης του κόσμου, νέα δροσιστικά παράθυρα για να αναπνεύσουν τα όνειρά τους, καινούργια μονοπάτια χαραγμένα με τον δικό τους δραστήριο βηματισμό. Καθώς το Νεογράφημα μεγαλώνει μαζί με το Σχολείο μας, αποτυπώνει στις σελίδες του μέρος του πλούτου που κοινωνείται ανάμεσα σε ανθρώπους προσηλωμένους στην καλλιέργεια της γνώσης, της σκέψης και του αισθήματος, αλλά και της μετάπλασης όλων αυτών σε περιεχόμενο και ποιότητα σχέσης -με τον χώρο, τον χρόνο, τον διπλανό. Μέσα από κάθε σχολικό μάθημα, χωρίς εξαίρεση, αποκτά σώμα και μορφή μια στάση ζωής που αντιμάχεται το κίβδηλο, το επιτόλαιο, το επιφανειακό. Μέσα από κάθε δραστηριότητα, όπως οι πρόσφατες μαθητικές εκλογές, επιβεβαιώνεται αυτή η στάση ως κατάφαση σε μια κοινότητα προσώπων. Μέσα από αυτήν την καθημερινή άσκηση στη «διάκριση των γεγονότων» (θεωρητικών και πρακτικών, ποσοτικών και ποιοτικών, κοινωνικών και προσωπικών), θεμελιώνεται σε στέρεες βάσεις αυτό που κάθε παιδί και κάθε έφηβος δικαιωματικά αξίζει: να ονειρεύεται έναν κόσμο πιο δίκαιο, πιο αληθινό, πιο ανθρώπινο.

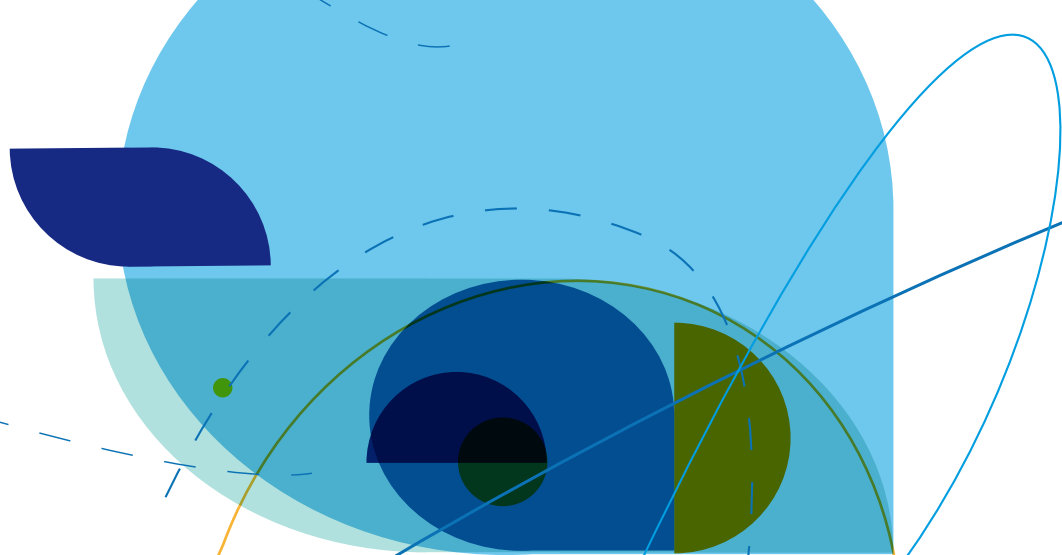
Ζώντας στην εποχή που η βαρβαρότητα των πολέμων, η διάχυτη βία και η αναληγσία των κάθε λογής συμφερόντων μολύνουν το γύρω και το μέσα μας, τα παιδιά (όπως η Ελένη Όψιμου, η Εβελίνα Μπογιάρη και ο Δήμος Μυλωνάς) αλλά και οι απόφοιτοί μας (όπως ο Γιώργος Σχινάς και ο Ηλίας Χρυσοβέργης) δεν κλείνονται στην αδιαφορία και τον μικροαστικό ατομισμό. Θέλουν να μάθουν το γιατί, αναζητούν τρόπους να σταματήσουν τη φρίκη, να συμπαρασταθούν στον αδύναμο και τον κατατρεγμένο.

Ζώντας στην εποχή της αδύναμης σκέψης, όπου όλοι και όλα τείνουν να θεωρούνται -και συχνά γίνονται- σχετικά και αναλώσιμα, τα παιδιά (όπως η Άννα Τσαλιγοπούλου ή ο Γιώργος Κουδρόγλου) αντιστέκονται κι αναζητούν στέρεο νόημα για να οικοδομήσουν την ύπαρξή τους· δεν συμβιβάζονται με την παρεκτροπή να λογαριάζεται ο άνθρωπος ή ακόμη κι ένα ζώο (όπως επισημαίνει η Μαριλένα Κατσαρού) «απλώς» μια παρένθεση, ένας απρόσωπος αριθμός.

Ζώντας στην εποχή της εικονικής πραγματικότητας, τα παιδιά (όπως η Νεφέλη Σπυριδωνίδου, ο Απόστολος Βεκόπουλος και ο Κώστας Καραθάνος) διαβάζουν στοχαστικά, μέσα από το νέο Πρόγραμμα Σπουδών στα Θρησκευτικά, το υμνολόγημα που επισημαίνει πως «Ός άνθρωπος ύπαρχω, ουσία οὐ φαντασία» και γίνονται πιο κριτικά, πιο καχύποπτα σε ό,τι επιβάλλει η αγορά και η μόδα ως life style.

Ζώντας σε αυτή τη δύσκολη εποχή της κρίσης, δεν μπορούμε να αναπολούμε το ένδοξο παρελθόν ούτε να ονειροβατούμε σε ένα αφηρημένο μέλλον. Η ιστορία γράφεται κάθε φορά από αυτόν που ξέρει να δίνει χώρο στη μνήμη (όπως το βεβαιώνει η Άννα-Μαρία Υφαντή), αυτόν που στρώνεται στη δουλειά (όπως το μαρτυρεί η Κατερίνα Σαπανίδου) ή σκύβει με προσοχή και μελετά (όπως ο Κώστας Τραγιαννίδης, ο Χρήστος Κουδρόγλου αλλά και ο απόφοιτός μας Αλέξανδρος Χατζόπουλος) την εργασία των άλλων, αυτόν που αναζητά κι ονειρεύεται (όπως η Αγγελίνα Τρατσέλα με τη Μελίνα Σταυροπούλου) έναν αλλιώτικο -«λιγότερο βαρετό»- κόσμο, αυτόν που τόλμα κι αναμετρείται (όπως το περιγράφει ο Άρης Σαμαράς) με τα μυστήρια αυτού του κόσμου, αυτόν που εθελοντικά στρατεύεται (όπως προτείνει ο Κώστας Παυλίδης) στον αγώνα ενάντια στην ασχήμια.

Το Νεογράφημα, καθώς ανοίγεται στον τρίτο χρόνο ζωής του, γίνεται όλο και πιο περιεκτικό. Ήδη αυτό το τεύχος έχει εμπλουτιστεί με μια καινούργια ενότητα, τις «Εφηβικές Ευαισθησίες», για τις οποίες έγιναν ήδη νύξεις. Επίσης, πρέπει να το πούμε, πως δεν είναι λίγοι οι γονείς που έχουν αγκαλιάσει και εκδηλώσει με κάθε τρόπο, ακόμη και υλικό, την ενθουσιώδη στηρίξή τους στο εκδοτικό μας τόλμημα. Και τους ευχαριστούμε θερμά γι' αυτό... Σε αυτό το τεύχος, για πρώτη φορά, περιλαμβάνεται και ένα κείμενο-επιστολή γονιών, που κρίναμε πως αξίζει να διαβαστεί -όχι για τον έπαινο, αλλά για την ευχαριστιακή στάση την οποία αποπνέει. Είναι αλήθεια, πως θα θέλαμε να συνεχιστεί η αρθρογραφία γονέων και σε επόμενα τεύχη. Γιατί το Νεογράφημα μας έχει δείξει πως όσο ανοίγεται τόσο πιο ωραίο γίνεται. Μόνο ένα πράγμα έχει αποκλείσει από την πρώτη στιγμή της ύπαρξής του κι αυτό δεν είναι άλλο από τον αποκλεισμό.



Εκλογές Δεκαπενταμελούς Μαθητικού Συμβουλίου

Την Πέμπτη 13 Οκτωβρίου διεξήχθησαν στο Θέατρο των Αρσακείων Σχολείων Θεσσαλονίκης οι εκλογές της μαθητικής κοινότητας για την ανάδειξη του Δεκαπενταμελούς Συμβουλίου του Αρσακείου Γυμνασίου. Οι σαράντα οκτώ (48) υποψηφιότητες αποτελούν αριθμό ρεκόρ για το Σχολείο μας. Οι περισσότεροι από τους υποψηφίους απευθύνθηκαν στους συμμαθητές τους, παρουσιάζοντας με σύντομη -προετοιμασμένη ή αυτοσχέδια- ομιλία την υποψηφιότητά τους και τους στόχους τους.

Παραθέτουμε χαρακτηριστικά αποσπάσματα από ομιλίες των υποψηφίων.

Νατάσα Αγραφιώτη: «Είμαι καινούργια στο Σχολείο και θα ήθελα να με ψηφίσετε, γιατί θα προσπαθήσω να κάνω το καλύτερο για το Σχολείο μας. Θα ήταν, πιστεύω, καλό να υπάρχουν παιδιά στο Δεκαπενταμελές απ' όλες τις τάξεις, για να ακούγονται οι απόψεις και των μικρών και των μεγάλων.»

Μυρτώ Δημόκα: «Το Δεκαπενταμελές Συμβούλιο είναι ένα θεσμικό όργανο της μαθητικής κοινότητας του Σχολείου μας. Είναι υπεύθυνο να μεταφέρει τα παράπονα και τα αιτήματά μας στον Διευθυντή. Για αυτόν τον λόγο χρειάζεται πρόσωπα ικανά να υπηρετήσουν αυτούς τους σκοπούς. Σας καλώ να ψηφίσετε συνειδητά, λαμβάνοντας υπόψη την αξία του κάθε υποψηφίου και όχι υπολογίζοντας μόνο τη φιλία που σας συνδέει με αυτόν.»

Ειρήνη Ηλιάδου: «Η σημερινή μου ομιλία έχει στόχο μια πρώτη γνωριμία με όσους δεν με γνωρίζουν. Δεν θα ήθελα να σας δώσω ψεύτικες υποσχέσεις για κοσμοϊστορικές αλλαγές στο Σχολείο μας. Το μόνο που μπορώ με ειλικρίνεια να σας υποσχεθώ είναι ότι θα είμαι πάντα πρόθυμη να συζητήσω μαζί σας ιδέες που έχουμε εγώ κι εσείς, αλλά και αν προσπαθήσω να τις πραγματοποιήσω. Παράλληλα θα είμαι στη διάθεσή σας να ακούσω όποιο πρόβλημα έχετε σχετικό με τη ζωή μας στο Σχολείο και να παλέψω να το επιλύσω. Δεν έχω τεράστια εμπειρία, αλλά έχω όρεξη για δουλειά. Για τους παραπάνω λόγους ζητάω την ψήφο σας και είμαι σίγουρη πως δεν θα το μετανιώσετε.»

Σοφία Ηλιάδου: «Αγαπητοί συμμαθητές και αγαπητές συμμαθήτριες, γνωρίζω καλά ότι η θέση στο δεκαπενταμελές απαιτεί ενέργεια και θέληση. Καταλαβαίνω τον προβληματισμό σας, καθώς πολλοί από σας δεν με γνωρίζετε καλά. Όσοι, όμως με γνωρίζουν, ξέρουν πόσο δραστήρια είμαι. Έχω κάθε διάθεση να προσπαθήσω για το καλύτερο και να σας εκπροσωπήσω επάξια σε οτιδήποτε χρειαστεί. Είμαι πάντα πρόθυμη να ακούσω κάθε ανησυχία σας.»

Κρίστα Ιεροπούλου: «Συμμαθητές, συμμαθήτριες, όταν ανακοινώθηκε ότι σήμερα θα γίνουν εκλογές για το Δεκαπενταμελές, έσπευσα στη μαμά μου για βοήθεια. Της ζήτησα να μου γράψει έναν μεγαλόπρεπο λόγο, φιλοσοφημένο, με μεγαλίστικες εκφράσεις και σπουδαίες λέξεις. Μου αρνήθηκε, και για πρώτη φορά ήταν τόσο κατηγορηματική. _Μα, της λέω, κανείς δε γνωρίζει την ύπαρξή μου και εγώ θέλω οπωσδήποτε να εκλεγώ. Και μόνη μου... _Ναι, μόνη σου, μου λέει, γιατί μ' εσένα θα'χουν να κάνουν τα παιδιά. Το σκέφτηκα καλύτερα και, αφού είδα πως είχε δίκιο, αποφάσισα να σας μιλήσω από καρδιάς... Θα δώσω τον καλύτερο αγωνιστικό εαυτό μου, για να πετύχουμε μαζί τους στόχους μας, που, άλλωστε, είναι κοινοί. Ψηφίστε με!»

Νάσια Κανταλάφτ: «Πολλοί νομίζουν ότι το να δίνεις μια ευκαιρία σε κάποιον που δεν ξέρεις καλά, είναι λάθος. Κι εγώ έτσι πίστευα, μέχρι που ένα περσινό συμβάν μου άλλαξε τελείως τη γνώμη μου. Ελπίζω να κάνετε το σωστό και να μην ψηφίσετε κάποιον μόνο επειδή είναι φίλος σας, αλλά επειδή το αξίζει.»

Φανή Μάνου: «Είναι δύσκολο για ένα μαθητή στα δεκατέσσερά του να μπορέσει να πείσει τους άλλους. Στην περίπτωση που με επιλέξετε, θα κάνω ό,τι περνάει από το χέρι μου, για να ικανοποιήσω αν όχι όλα, τα περισσότερα τουλάχιστον από αυτά που θα μου ζητηθούν. Δεν μπορώ να σας υποσχεθώ πισίνα με ξαπλώστρες στην αυλή, αλλά για όποια θέματα σας απασχολήσουν, θα είμαι εκεί για να κάνω το καλύτερο που μπορώ!»

Εβελίνα Μπογιάρη και Ελένη Όψιμου: «Φοιτούμε ήδη τρία χρόνια στο Γυμνάσιο και γνωρίζουμε πολύ καλά ποιες αρμοδιότητες έχει το Δεκαπενταμελές Συμβούλιο. Για δυο συνεχόμενες χρονιές εκλεχτήκαμε στο Πενταμελές Συμβούλιο της τάξης μας, οπότε έχουμε μια παραπάνω εμπειρία στην οργάνωση δράσεων, αλλά και στην επίλυση προβλημάτων. Και το σημαντικότερο είναι ότι έχουμε τη διάθεση και τη θέληση να κάνουμε όσα περισσότερα μπορούμε για το Σχολείο μας.»

Νίκος Όψιμος: «Είμαι μαθητής της πρώτης Γυμνασίου, από το Α2. Έρχομαι στο Αρσάκειο από την πρώτη Δημοτικού και βάζω υποψηφιότητα, για να ακουστεί και η δική μας φωνή. Σε όσα θέματα προκύψουν κατά τη διάρκεια της χρονιάς, θα σας εκπροσωπήσω επάξια!»

Νίκος Σαρρής: «Μην πιστεύετε όσους σας λένε για περισσότερες εκδρομές. Ο αριθμός των εκδρομών είναι προκαθορισμένος από το νόμο. Αυτό που μπορώ να καταφέρω είναι να συμμετέχουμε κι εμείς στην επιλογή του προορισμού της εκάστοτε εκδρομής. Σχετικά με την τριήμερη εκδρομή της τρίτης Γυμνασίου, σας εγγυώμαι πως θα δουλέψω σκληρά για την εύρεση του καλύτερου προορισμού, σε συνδυασμό με την καλύτερη δυνατή τιμή. Ας μην ξεχνάμε και την εκδρομή της δευτέρας Γυμνασίου, η οποία είναι εξίσου σημαντική. Ακόμη, θα διοργανωθούν άριστα τα ενδοσχολικά πρωταθλήματα, τα οποία θα έχουν αυξημένες αγωνιστικές δραστηριότητες, σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια.»

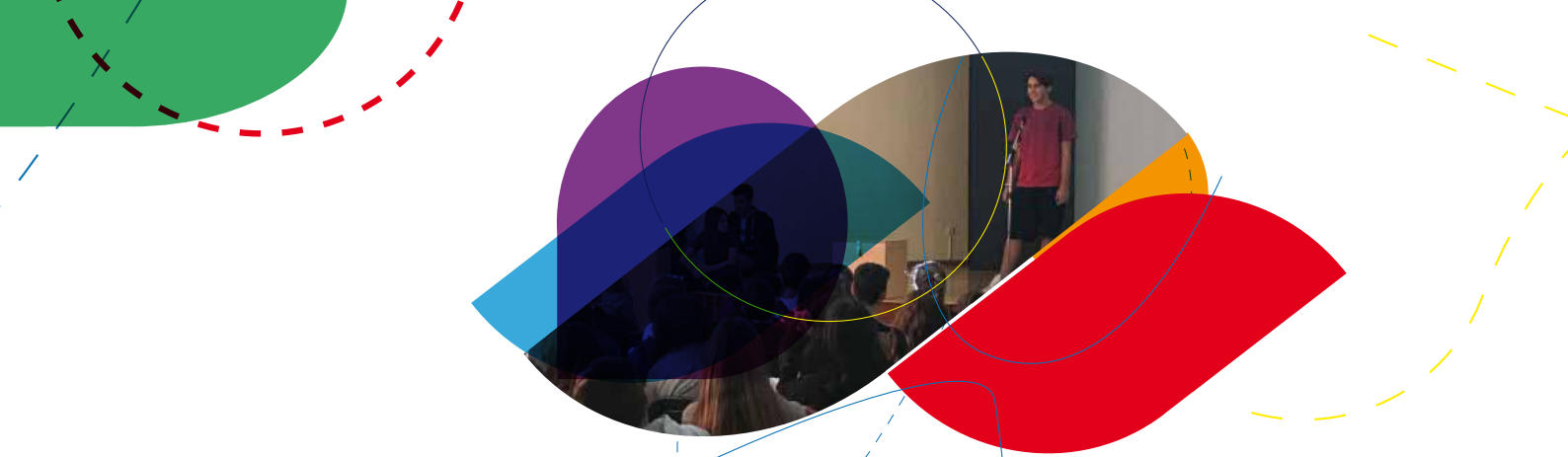
Στέλλα Τουλγαρίδου: «Θα ήθελα να ευχηθώ «καλή επιτυχία» σε όλους τους υποψήφιους και φυσικά YOLO keep calm and vote Stella!»

Ακολούθησε η ψηφοφορία των μαθητών, που ανέδειξε το Δεκαπενταμελές Συμβούλιο για το τρέχον σχολικό έτος 2016-17. Τα μέλη, με αλφαβητική σειρά, είναι οι εξής:

1. Αλεξανδρής Βασίλης (Γ1)
2. Αλμπάνη Κοραλία (Β1)
3. Γιαννιώτης Ανδρέας (Β1)
4. Δούρος Θωμάς (Α1)
5. Καραγιάννης Βασίλης (Γ1)
6. Κολυμπιώτης Ζήσης (Β2)
7. Κουδρόγλου Γιώργος (Γ1)
8. Κουδρόγλου Χρήστος (Α2)
9. Μαυρόπουλος Νίκος (Β2)
10. Όψιμου Ελένη (Γ2)
11. Όψιμος Νίκος (Α2)
12. Σαμαράς Άρης (Β3)
13. Σαρρής Νίκος (Γ2)
14. Στουρνάρας Κωνσταντίνος (Β3)
15. Τσιτσιλιάνου Στέβη (Γ2)



Την επόμενη ημέρα το Δεκαπενταμελές Συμβούλιο συνεδρίασε και συγκροτήθηκε σε σώμα, αναδεικνύοντας ως πρόεδρό του τον Γιώργο Κουδρόγλου, αντιπρόεδρο τον Νίκο Μαυρόπουλο και γραμματέα την Ελένη Όψιμου.



Ο νέος πρόεδρος του Δεκαπενταμελούς, Γιώργος Κουδρόγλου, παραχώρησε συνέντευξη στους συνεργάτες του εφημερίδας μας Νίκο Βιολίδη και Κώστα Θάνογλου.

Νεογράφημα: Πέρσι ήσουν αντιπρόεδρος του Δεκαπενταμελούς και φέτος εκλέχθηκες πρόεδρος. Θεωρείς αυτή τη θέση σου φυσική συνέχεια;

Γιώργος Κουδρόγλου: Δεν έχω μια έτοιμη απάντηση σε αυτό. Ευχαριστώ, πάντως τους συμμαθητές μου και τα άλλα μέλη του Δεκαπενταμελούς για την επιλογή τους.

Νεογράφημα: Ποια, κατά την άποψή σου, ήταν τα κριτήρια με τα οποία ψήφισαν οι συμμαθητές σου;

Γιώργος Κουδρόγλου: Θεωρώ ότι εκτιμούν την ωριμότητα, το κύρος, την ειλικρίνεια και τη σοβαρότητα των υποψηφίων. Φυσικά, παίζει ρόλο και η προσωπική σχέση με τον υποψήφιο και η συμπάθεια ή η φιλία.

Νεογράφημα: Ποια είναι τα σχέδιά σου για τη φετινή χρονιά;

Γιώργος Κουδρόγλου: Μαζί με τους συνεργάτες μου στοχεύουμε να συμβάλουμε στην επιτυχία των εκδηλώσεων του Σχολείου μας, στην αρτιότερη οργάνωση των εκδρομών, και στην πραγματοποίηση χορών. Επίσης, λόγω διευρυμένου σχολικού ωραρίου και από φέτος και διδακτικού χρόνου, θα ζητήσουμε από το Σχολείο έναν επιπλέον περίπατο. Το Δεκαπενταμελές Συμβούλιο σε ένα ιδιωτικό σχολείο έχει ιδιάζοντα ρόλο. Δεν υπάρχουν πολλά αιτήματα για διεκδίκηση, καθώς το Σχολείο μας, συνήθως, προνοεί και ικανοποιεί τις κοινωνικές και εκπαιδευτικές ανάγκες των μαθητών του. Επίσης, οι μέθοδοι διεκδίκησης διαφέρουν πολύ από τις αντίστοιχες των δημοσίων σχολείων, καθώς εδώ υπάρχει συνεχής διάλογος με απόλυτο αμοιβαίο σεβασμό και έτσι αποκλείονται άλλες «δυναμικές» μέθοδοι.

Νεογράφημα: Πώς ονειρεύεσαι το Σχολείο τον Μάιο, όταν θα έχεις ολοκληρώσει τη θητεία σου;

Γιώργος Κουδρόγλου: Δεν προβλέπω κοσμοϊστορικές αλλαγές· να είμαστε ρεαλιστές. Θα συνεισφέρουμε όμως τα μέγιστα στην επιτυχή διεξαγωγή όλων των εκδηλώσεων που προανέφερα.

Νεογράφημα: Πώς θα αντιμετωπίσετε τυχόν ακραίες συμπεριφορές εκ μέρους των συμμαθητών σας;

Γιώργος Κουδρόγλου: Ακραίες συμπεριφορές δεν εμφανίζονται στο Σχολείο μας, τουλάχιστον σε μεγάλη έκταση. Ό,τι έχω υπόψη μου μέχρι τώρα, στα τρία χρόνια που είμαι μαθητής σ' αυτό το Σχολείο, μπορεί να επιλυθεί μέσα σε δύο λεπτά. Πάντως, αν προκύψει κάτι, θα το αντιμετωπίσουμε μαζί με τα παιδιά που θα εμπλακούν σ' αυτό, με ειρηνικές και δημοκρατικές διαδικασίες.

Νεογράφημα: Πώς είναι η σχέση των μαθητών με τη Διεύθυνση και τον Σύλλογο Καθηγητών του Σχολείου;

Γιώργος Κουδρόγλου: Οι σχέσεις με τη Διεύθυνση και τον Σύλλογο Καθηγητών είναι εξαιρετικές, τουλάχιστον με την πλειονότητα. Υπάρχει πραγματικός αλληλοσεβασμός, που εγγυάται τη συμπόρευση διεύθυνσης, καθηγητών και μαθητών στα εκπαιδευτικά και κοινωνικά θέματα.

Νεογράφημα: Σχολιάσε μας την εκλογή σου. Τι πρέπει να περιμένουμε από σένα;

Γιώργος Κουδρόγλου: Με εξέλεξαν οι συμμαθητές μου χωρίς να δώσω εντυπωσιακές υποσχέσεις. Είμαι από εκείνους που δεν λένε πολλά, αλλά κάνουν πολλά!

Νεογράφημα: Σ' ευχαριστούμε, Γιώργο. Καλή επιτυχία στις προσπάθειές όλων σας.

Προς τους καθηγητές του Αρσακείου Γυμνασίου και Λυκείου Θεσσαλονίκης

Με την επιστολή αυτήν, η Πέγκυ Μελίδου και ο Χάρης Δημουλιάς, γονείς του Στέλιου Δημουλιά, θέλουμε να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας προς τους καθηγητές που εκπαίδευσαν τον Στέλιο στο Γυμνάσιο και στο Λύκειο. Τον Μάιο του 2010 η κ. Πολυζοπούλου μάς είπε ότι στόχος του Γυμνασίου ήταν να εκπαιδεύσει τα παιδιά στην ανάπτυξη της κριτικής τους ικανότητας και της προσωπικότητάς τους. Να μάθουν να έχουν άποψη και να την υποστηρίζουν με επιχειρήματα. Αυτό μας κέρδισε και αποφασίσαμε να γράψουμε τον Στέλιο στο Γυμνάσιο. Γρήγορα καταλάβαμε ότι στον Στέλιο άρεσε πολύ το σχολείο και έκανε πολύ καλούς φίλους. Σταδιακά, βλέπαμε ότι προσπαθούσε να χρησιμοποιήσει επιχειρήματα στους μεταξύ μας διαπληκτισμούς, (ξέρετε τι είναι εφηβεία...). Να σημειώσουμε ότι κατάφερε να πάρει το proficiency βασιζόμενος εξ ολοκλήρου στα μαθήματα του σχολείου. Του άρεσαν οι ρητορικοί αγώνες και σε ορισμένους διακρίθηκε. Μας είπε ότι δέχθηκε αρκετές επιπλήξεις για την συμπεριφορά του, για τις περισσότερες όμως παραδέχθηκε ότι ήταν δίκαιες!

Τελειώνοντας το Γυμνάσιο, τον ρωτήσαμε αν ήθελε να αλλάξει σχολείο και απάντησε «είστε τρελοί;» Στο Λύκειο δέθηκε ακόμη περισσότερο με τους φίλους του και φαινόταν να του αρέσει ακόμη περισσότερο το σχολείο του. Βλέπαμε ότι αποκτούσε καλές βάσεις στην Ελληνική Γλώσσα, στα Μαθηματικά, τη Φυσική και τη Χημεία. Είχε αποφασίσει να σπουδάσει στο Πολυτεχνείο. Έκανε ιδιαίτερα μαθήματα προετοιμασίας για τις εισαγωγικές εξετάσεις μόνο στην τρίτη Λυκείου. Όμως μας έλεγε ότι εμπέδωνε καλύτερα αρκετά αντικείμενα της Φυσικής από τον κ. Χρυσοβέργη, της Χημείας από τον κ. Μυλωνά και των Μαθηματικών από τον κ. Καλούτσα.

Τελικά, όπως γνωρίζετε, άριστευσε στις εισαγωγικές εξετάσεις. Αυτήν την επιτυχία εμείς την πιστώνουμε και σε σας. Πιστεύουμε ότι εκτός από καθηγητές του Στέλιου, υπήρξατε και Δάσκαλοι του. Ξέρουμε ότι το δεύτερό δεν είναι καθόλου εύκολο και δεν συνεπάγεται από το πρώτο.

Σας ευχαριστούμε από καρδιάς για όσα προσφέρατε στο παιδί μας και ευχόμαστε να είστε καλά εσείς και οι οικογένειές σας.

Με τιμή,
Πέγκυ Μελίδου και Χάρης Δημουλιάς

Το πέρασμα από το Δημοτικό στο Γυμνάσιο

της Άννας-Μαρίας Υφαντή

Την πρώτη μέρα του σχολείου ανέβηκα τα σκαλιά που οδηγούν από το προαύλιο στο κτήριο του Γυμνασίου. Στη μέση της σκάλας γύρισα το κεφάλι μου και αντίκρισα το Δημοτικό. Στάθηκα μια στιγμή και μετά κοίταξα μπροστά μου, πήρα μια βαθιά ανάσα και συνέχισα να ανεβαίνω. Πριν μπω στο Γυμνάσιο, μού ήρθαν στο μυαλό τα τελευταία λόγια της αποφοίτησης μας από την έκτη Δημοτικού: «Προχωράμε με το μυαλό στο Γυμνάσιο και την καρδιά στο Δημοτικό». Έτσι κι εγώ, τις πρώτες μέρες της νέας σχολικής χρονιάς σκεφτόμουν συνέχεια το Δημοτικό. Τώρα όμως έχει περάσει ένας μήνας. Ένα κομμάτι της καρδιάς μου θα ανήκει για πάντα στο Δημοτικό μου. Το άλλο, όμως, το έχει κερδίσει ήδη το Γυμνάσιο, που έγινε μια αγκαλιά για μας, ένα δεύτερο σπίτι.





Εφηβεία: μια κρίσιμη περίοδος για τους νέους ή έφηβοι σε κρίση

της Άννας Τσαλιγοπούλου (Α3)

Με αφορμή την διάλεξη του Γενικού Γραμματέα του Διοικητικού Συμβουλίου της Φιλεκπαιδευτικής Εταιρείας κ. Ιωάννη Ν. Παρασκευόπουλου, ομότιμου καθηγητή Ψυχολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών, με θέμα: «Η “κρίση” της εφηβικής ηλικίας. Οι εκφάνσεις της και η ψυχοπαιδαγωγική διαχείρισή της στο σχολείο και την οικογένεια», θέλησα να γράψω ένα άρθρο αποτυπώνοντας τις σκέψεις μου για την εφηβεία.

Η εφηβεία είναι μια μεταβατική περίοδος από την ανέμελη παιδική ηλικία στην ώριμη και γεμάτη υποχρεώσεις ενήλικη ζωή. Κάποιοι, μάλιστα, υποστηρίζουν πως δεν θα ήθελαν να την περάσουν ξανά, λόγω των έντονων αλλαγών που συμβαίνουν στο σώμα και στην ψυχολογία των εφήβων.

Αρχικά, το σώμα μας αλλάζει και πολλές φορές αισθανόμαστε άγχος και αμηχανία, όταν αντικρίζουμε την εικόνα μας στον καθρέφτη. Όμως, αυτή η κατάσταση είναι φυσιολογική και ο καθένας μας χρειάζεται να αποκτήσει σταδιακά μια αρμονική σχέση με το σώμα του, προκειμένου να συμφιλιωθεί με την εξωτερική του εμφάνιση και να αποδεχτεί τον εαυτό του.

Επίσης, ένα άλλο θέμα που απασχολεί εμάς τους εφήβους είναι η σχέση μας με τους γονείς μας, με τους οποίους συχνά συγκρούμαστε, γιατί αισθανόμαστε ότι δεν κατανοούν τα προβλήματα που μας απασχολούν. Αν και είναι ίσως λίγο δύσκολο να περιοριστούν οι συγκρούσεις μεταξύ παιδιών και γονέων, πρέπει, κατά τη γνώμη μου, οι γονείς να κατανοήσουν ότι αλλάζει ο τρόπος σκέψης μας για όλα τα ζητήματα, καθώς διαμορφώνουμε την προσωπικότητά μας και αναζητούμε την ταυτότητά μας.

Τέλος, κατά την περίοδο της εφηβείας δίνουμε μεγάλη σημασία στις σχέσεις μας με τους συνομηλίκους μας, με τους οποίους μοιραζόμαστε κοινά ενδιαφέροντα και αγωνίες. Έτσι, οι φίλοι και οι παρέες μάς επηρεάζουν σημαντικά.

Συνοψίζοντας, θα ήθελα να επισημάνω πως η εφηβεία, παρά τις δυσκολίες της, δεν παύει να είναι μια μοναδική περίοδος στη ζωή του ανθρώπου. Γι' αυτό οι ενήλικες καλό θα ήταν να αντιμετωπίζουν με κατανόηση, υπομονή και ευαισθησία τους εφήβους και να θυμούνται πως κάποτε πέρασαν και αυτοί από την κρίσιμη αυτή ηλικία.

«Το μόνο άσχημο με τη σημερινή νεολαία είναι
ότι δεν ανήκουμε πλέον σ' αυτήν...»

Σαλβαντόρ Νταλί



She's got your eyes* ή Γυάλινα Όνειρα

της Νεφέλης Σπυριδωνίδου (Β3)

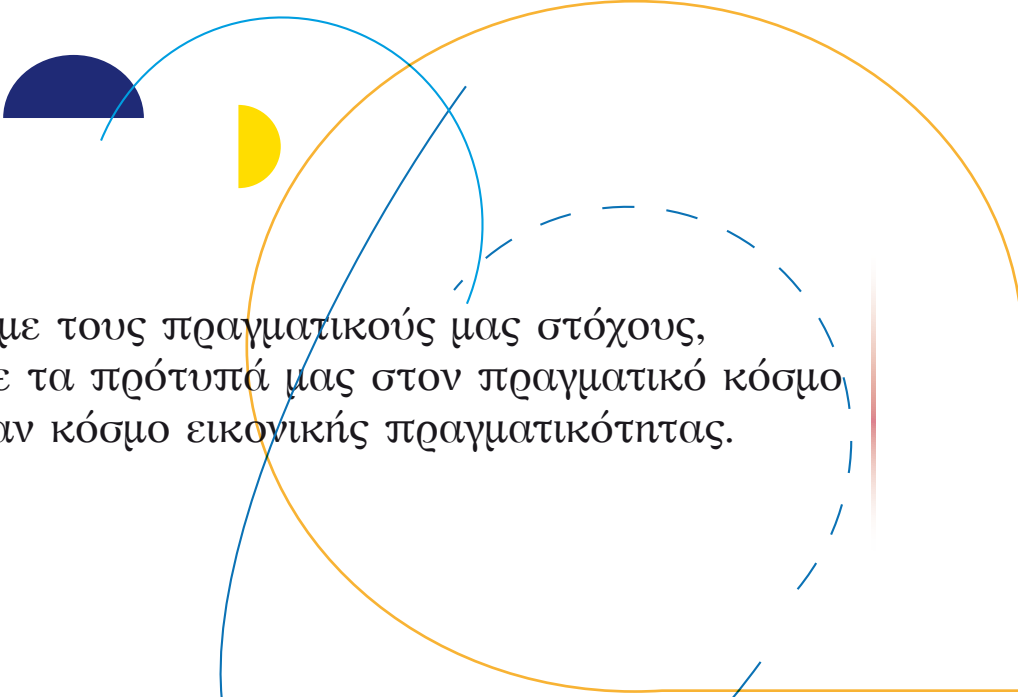
Ξημερώνει. Το κατάλαβα από το καναρίνι που άρχισε να φωνάζει απεγνωσμένα, μόλις οι πρώτες ακτίνες χάιδεψαν δειλά τα κάγκελα του κλουβιού του φυλακισμένο κι αυτό το άμοιρο. Ίσως, αν ήμουν και εγώ πουλί, να το ένιωθα το ξημέρωμα -γιατί τώρα δεν βλέπω και δεν νιώθω τίποτα. Δεν μπορώ να ξεχωρίσω τη μέρα από τη νύχτα, το καλό από το κακό, την πραγματικότητα από το όνειρο. Πασχίζω να βρω την έξοδο από το χάος του μυαλού μου και, σαν μια σύγχρονη Αριάδνη, ψάχνω να βρω ένα καινούργιο μίτο που θα με βγάλει αλώβητη από τα σκοτεινά μονοπάτια του δικού μου λαβυρίνθου -αυτού της τηλεόρασης.

Παραμέρισα τη ζωή μου και την άφησα να κυλήσει μέσα από σίριαλ, που έγιναν πλέον η ζωή μου. Έμαθα να μετράω τις ώρες κλεφτά, ανάλογα με τις ώρες μετάδοσής· από τα στροβιλίσματα των εικόνων, των χρωμάτων και των ήχων του τηλεοπτικού δέκτη. Μένω ώρες ακίνητη και κοιτάζω. Κλεισμένη μέσα στο δωμάτιό μου, παρακολουθώ σαν κλέφτης τις εικονικές ζωές των άλλων, αφήνοντας τον εαυτό μου να συρρικνώνεται μέρα με τη μέρα. Περνάνε έτσι ώρες, ίσως να είναι και μέρες ή ακόμη και βδομάδες, και τα ξέφτια της πραγματικής μου ζωής ολοένα και ξεθωριάζουν.

Το νήμα της ζωής μου έχει λεπτύνει πια τόσο πολύ, που νιώθω ότι σε λίγο θα σπάσει, θα θρυμματιστεί. Τα κομμάτια μου θα σκορπιστούν στις τέσσερις γωνιές του δωματίου μου και εγώ θα παρακολουθώ ανήμπορη ακόμη και να λυπηθώ.

Σε στιγμές διαύγειας, βλέπω την οθόνη έτοιμη να με κατασπαράξει. Γνωρίζω ότι βρίσκομαι σε μια παραζάλη... Κλείνω τα μάτια και στροβιλίζομαι σαν πολύχρωμη ρόδα του λούνα παρκ. Αφήνομαι στον ξέφρενο ίλιγγο αυτού του παραλόγου παιχνιδιού. Ένα μάτι τετράγωνο σαν οθόνη με καταπίνει. Πετάγομαι ιδρωμένη. Η ανάσα μου βγαίνει κοφτή, λαχανιασμένη και το στήθος μου πάλλεται άρρυθμο και ανάστατο. Ίδιο με ξεχαρβαλωμένο παιχνίδι που πετάχτηκε στην άκρη. Ανοίγω επιτέλους τα μάτια. Ήταν μόνο ένα όνειρο...

* Το κείμενο της Νεφέλης Σπυριδωνίδου γράφτηκε ως εργασία στο μάθημα των Θρησκευτικών, όπου αξιοποιούνται νέες στρατηγικές μάθησης στη διδασκαλία, όπως αυτές εισάγονται με το νέο Πρόγραμμα Σπουδών στα Θρησκευτικά. Στη συγκεκριμένη περίπτωση αξιοποιήθηκε το μοτίβο «Αρχή, μέση και τέλος» των έντεχνων συλλογισμών (Artful Thinking). Στόχος ήταν να γίνει κατανοητή η δύναμη που έχουν οι εικόνες στη ζωή των σημερινών παιδιών και εφήβων. Με αφορμή τη φωτογραφία που φέρει τον τίτλο «She's got your eyes», ζητήθηκε από τους μαθητές και τις μαθήτριες να επινοήσουν μια ιστορία για την κατοπινή πορεία της ζωής αυτού του παιδιού. [σημ. θανάση νευροκοπή]



Για να βρούμε τους πραγματικούς μας στόχους,
πρέπει να ψάξουμε τα πρότυπά μας στον πραγματικό κόσμο
και όχι σε έναν κόσμο εικονικής πραγματικότητας.

Σύγχρονα είδωλα και πρότυπα: πώς επηρεάζουν τη ζωή μας;*

του Απόστολου Βεκόπουλου (B1)
και του Κωνσταντίνου Καραθάνου (B1)

Όλοι μας έχουμε αναρωτηθεί, έστω και μία φορά, σε τι πιστεύουμε. Όλοι έχουμε έναν άνθρωπο που θαυμάζουμε –είτε είναι ηθοποιός, είτε τραγουδιστής, είτε κάποιο άτομο με ξεχωριστές ικανότητες που έχει να κάνει με την επιστήμη, την πολιτική ή την τέχνη. Το πρόσωπο αυτό το θαυμάζουμε, αλλά οι περισσότεροι από εμάς δεν έχουμε σκεφτεί πώς θα μπορέσουμε να του μοιάσουμε και να γίνουμε σαν κι αυτό. Τις περισσότερες φορές ακούμαστε στον θαυμασμό κι έτσι το συγκεκριμένο άτομο μετατρέπεται σε μια ψευδαίσθηση, ένα είδωλο.

Στην εποχή μας υπάρχουν πολλά σύγχρονα είδωλα που δεν μεταδίδουν στους ανθρώπους το ηθικά σωστό, αλλά περνούν το μήνυμα ότι μόνο με τη βία και την εκδίκηση μπορούμε να πετύχουμε τους στόχους μας. Εξάλλου, πολύ συχνά στη ζωή αυτών που θαυμάζουμε κυριαρχεί η διαφθορά. Όταν όμως το είδωλό μας είναι διεφθαρμένο, τότε κι εμείς που το θαυμάζουμε επηρεαζόμαστε αρνητικά.

Πέρα από τα ζωντανά είδωλα υπάρχουν και κάποια αντικείμενα, τα οποία όλοι θαυμάζουμε και θέλουμε να αποκτήσουμε. Είναι αντικείμενα που φτιάχτηκαν από ανθρώπους με σκοπό να επηρεάσουν και να καθοδηγήσουν την κοινή γνώμη. Μπορεί να μην το καταλαβαίνουμε, αλλά αντικείμενα της καθημερινής μας ζωής λειτουργούν ως είδωλα και επηρεάζουν καθοριστικά τη ζωή μας.

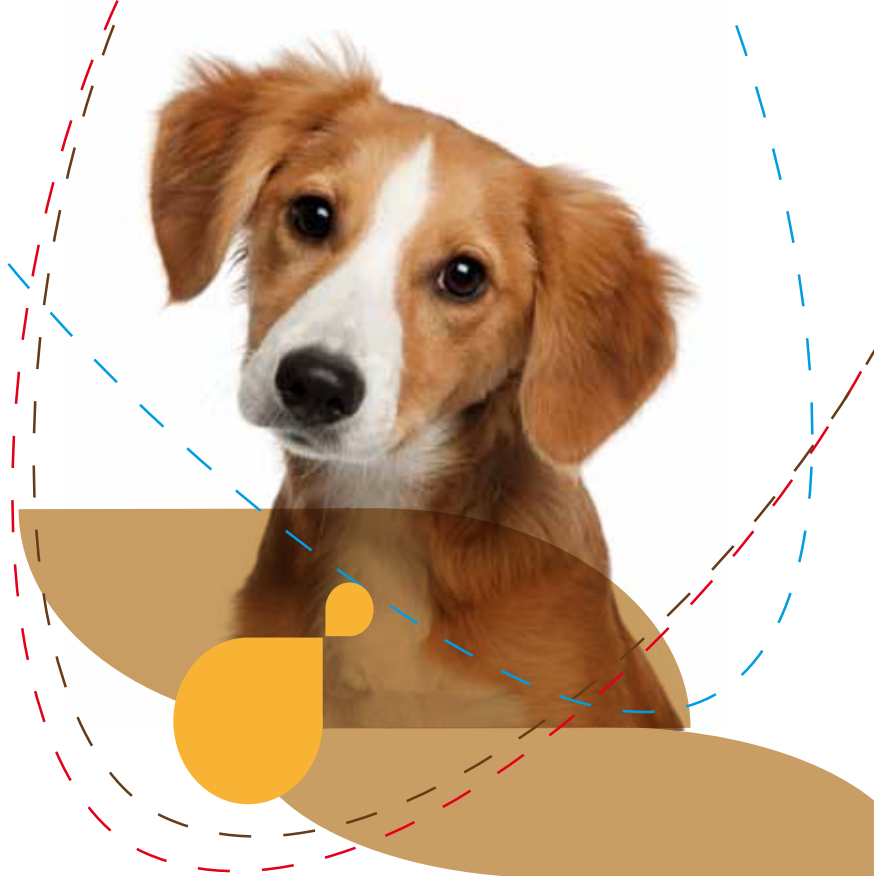
Τι είναι αυτό που θαυμάζουμε και μπορούμε, ταυτόχρονα, να το κρατάμε στα χέρια μας; Τι μπορεί να σκέφτεται, αν και δεν είναι ζωντανό; Κάθε ηλεκτρονική συσκευή μπορεί να γίνει για μας είδωλο. Κάτι που ενδεχομένως δεν μπορούμε να κατανοήσουμε και γι' αυτό το θαυμάζουμε. Ένας μικρός θεός, που κατοικεί στη Γη και έχει μπει στα σπίτια όλων μας. Άλλωστε, τι είναι ο Θεός; Συνήθως, εμείς οι άνθρωποι ονομάζουμε «Θεό» κάποιον που λατρεύουμε είτε γιατί φοβόμαστε, είτε γιατί θαυμάζουμε, χωρίς όμως να μπορούμε πάντα να τον κατανοήσουμε. Τι γίνεται, όμως, αν στη θέση της λέξης «Θεός» βάλουμε κάποια συσκευή, όπως ένα smartphone; Δε θα συνεχίσει να ισχύει η ίδια σχέση;

Εκτός από τα είδωλα, υπάρχουν στη ζωή μας και αυτοί που λειτουργούν ως πρότυπα και επηρεάζουν θετικά τον άνθρωπο. Είναι αυτοί που μας διδάσκουν την προσπάθεια και την επιμονή, που είναι αναγκαίες για να πετύχουμε τους στόχους μας στη ζωή. Πώς θα μπορέσουμε να ξεχωρίσουμε τα είδωλα από τα πρότυπα; Η απάντηση είναι απλή. Για να βρούμε ένα σωστό πρότυπο, πρέπει να ψάξουμε σε μέρη που δεν ψάχνει κανένας, μακριά από τη θέα των πολλών.

Για να βρούμε τους πραγματικούς μας στόχους, πρέπει να ψάξουμε τα πρότυπά μας στον πραγματικό κόσμο και όχι σε έναν κόσμο εικονικής πραγματικότητας. Τα πρότυπα είναι σαν την κορυφή ενός βουνού. Για να φτάσουμε εκεί, πρέπει να προσπαθήσουμε και να κουραστούμε. Όποιος δεν θέλει να κουραστεί για να πετύχει τους στόχους του, θα αρκεστεί σε πιο χαμηλές κορυφές, δηλαδή στα είδωλα. Στο χέρι μας είναι να κρίνουμε και να αποφασίσουμε, τι θα θαυμάζουμε και τι θα προσπαθήσουμε να μοιάσουμε: τα πρότυπα ή τα είδωλα;



* Το κείμενο γράφτηκε ύστερα από παρουσίαση και συζήτηση που έγινε στο μάθημα των Θρησκευτικών, και συγκεκριμένα στην πρώτη Θεματική Ενότητα του νέου Προγράμματος Σπουδών με τίτλο «Μπορούν οι άνθρωποι να εικονίζουν τον Θεό;», όπου μεταξύ άλλων οι μαθητές είδαν και ανέλυσαν και το γκράφιτι του Banksy. [σημ. θανάση νευροκοπλή]



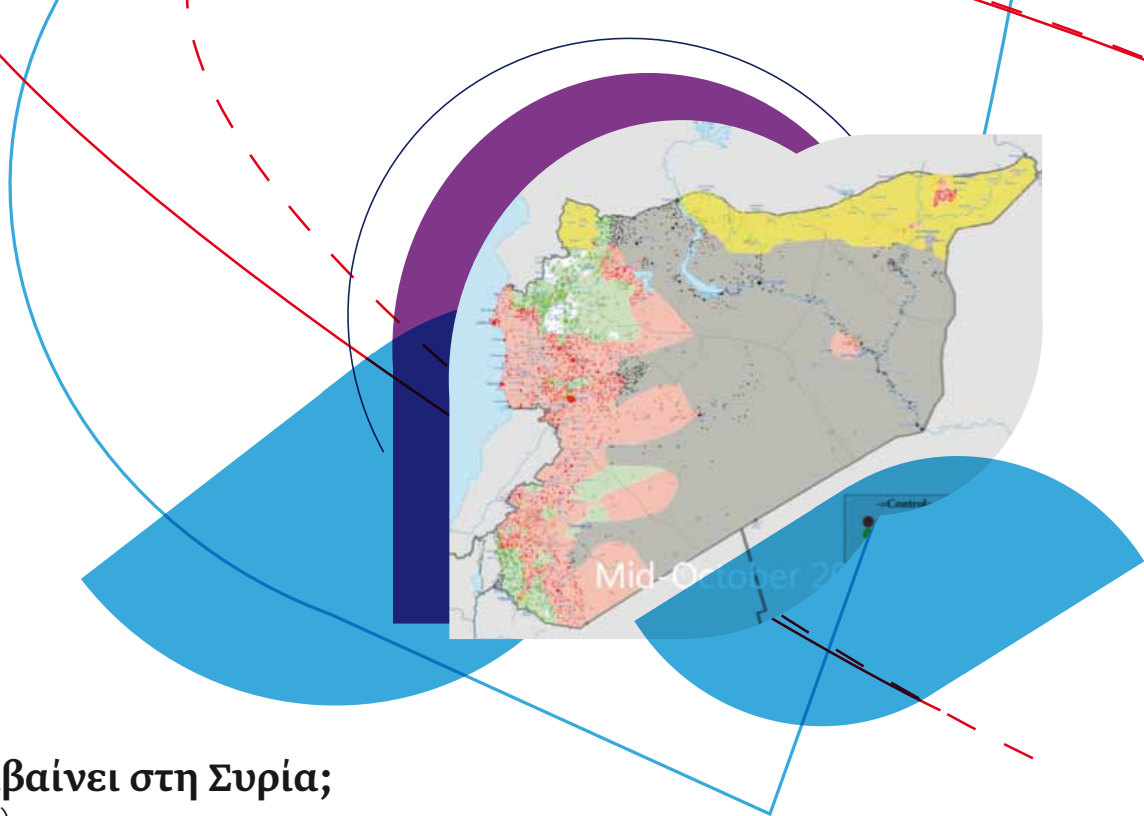
Δεν είναι «απλώς ένας σκύλος»

της Μαριλένας Κατσαρού (Γ1)

Άκουγα πολύ συχνά από κάποιους ανθρώπους τις φράσεις: «πώς κάνεις έτσι; είναι απλώς ένας σκύλος!» ή «ξέρεις πόσα χρήματα έχεις δώσει απλώς για έναν σκύλο;»

Αυτός, ο απλός σκύλος, που με το βλέμμα του με κάνει να θέλω να συνεχίσω να προσπαθώ· που με σηκώνει κάθε μέρα νωρίς το πρωί, για να τον βγάλω βόλτα· που με αυτόν τον απλό σκύλο δίπλα μου δεν ένιωσα ποτέ μόνη σπίτι. Αυτός ο απλός σκύλος που ήταν πάντα δίπλα μου στις δύσκολες στιγμές... Κάθε φορά που είμαι λυπημένη, αυτός ο απλός σκύλος έρχεται και παίζει μαζί μου. Μόνο το άγγιγμα αυτού του απλού σκύλου μου δίνει ελπίδα για το μέλλον. Γιατί, για εμένα και για μερικούς άλλους ανθρώπους, δεν είναι «απλώς ένας σκύλος»· είναι κάτι παραπάνω: είναι φίλος, είναι οικογένεια.

Αν αυτός είναι «απλώς ένας σκύλος», τότε εγώ είμαι «απλώς ένα παιδί» και ο Αϊνστάιν ήταν «απλώς ένας άνθρωπος». Γι' αυτό, όταν θα ακούσετε κάποιον να λέει «είναι απλώς ένας σκύλος», σκεφτείτε κι αναρωτηθείτε: «μήπως αυτός είναι, που απλώς κάτι δεν έχει καταλάβει;»



Αλήθεια, τι συμβαίνει στη Συρία;

του Δήμου Μυλωνά (Γ2)

και της Ελένης Όψιμου (Γ2)

Με την τεράστια προσφυγική ροή που αντιμετωπίζει η χώρα μας, όλοι έχουμε στο μυαλό μας μία λέξη όταν ακούμε για τη Συρία: «πόλεμος». Αυτό μόνο. Δεν το σκεφτόμαστε παραπάνω, ιδιαίτερα εμείς οι μαθητές. Λέμε στον εαυτό μας: «είμαστε πολύ μικροί για να νοιαστούμε παραπάνω...». Και κανείς γύρω μας δεν περιμένει κάτι διαφορετικό. Πού και πού ακούγεται ένα: «οι άνθρωποι στη Συρία σκοτώνονται, κι εσύ κάνεις έτσι!». Αυτό όμως, δεν είναι σε καμία περίπτωση αρκετό. Ουσιαστικά, δεν αλλάζουμε κάτι στην ζωή μας επειδή στη Συρία γίνεται πόλεμος. Και πώς να το κάνουμε, όταν ο μέσος άνθρωπος δεν έχει ιδέα τι πραγματικά γίνεται στη Συρία, εκτός από την λέξη «πόλεμος»; Στην πραγματικότητα, οι συνθήκες, οι λόγοι και τα αποτελέσματα αυτού του πολέμου είναι πολύ πιο περίπλοκα από ό,τι φαντάζεστε. Είμαστε σίγουροι πως, αν μπειτε σε μια τυχαία τάξη του Σχολείου μας, δεν θα βρείτε ούτε έναν μαθητή που να μπορεί να σας πει έστω τα μισά από τα γεγονότα που πρέπει να γνωρίζει κάποιος, ώστε να έχει τη στοιχειώδη γνώση ενός συγκεκριμένου πολίτη. Αυτός ο πόλεμος μας επηρεάζει όλους άμεσα, αν όχι τώρα, στο κοντινό μέλλον σίγουρα. Αν είστε ενήλικες, θα αναρωτηθείτε: «αλήθεια, τι συμβαίνει στη Συρία;» Στο τέλος του άρθρου, σας υποσχόμαστε πως οι γνώσεις επί του θέματος θα έχουν διπλασιαστεί, επιτρέποντάς σας να έχετε μια πολύ πιο ολοκληρωμένη άποψη.

Αρχικά, για να κατανοήσουμε την ένταση και το μέγεθος αυτού του πολέμου και των συνεπειών του, θα μας βοηθήσουν οι παρακάτω αριθμοί: από τις 15/3/2011 μέχρι και τις 21/9/2016 έχουμε περίπου 422.000 νεκρούς (βλ. Syrian Observatory for Human Rights), ενώ 4.8 εκατομμύρια άνθρωποι έχουν οδηγηθεί στην προσφυγιά.

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή. Το μεγαλύτερο ποσοστό του πληθυσμού της Συρίας είναι, φυσικά, μουσουλμάνοι. Από αυτούς, το 70% είναι Σουνίτες, το 3% είναι Σίιτες και το 13% είναι Αλεβίτες, οι οποίοι είναι μισητοί στις άλλες δύο φυλές. Παρόλα αυτά, η κυβέρνηση της Συρίας αποτελείται από μια οικογένεια Αλεβιτών και, συγκεκριμένα, του Μπασάρ-αλ-Ασαντ. Τα τελευταία 25 χρόνια, η χώρα σημείωσε μια σημαντική οικονομική ανάπτυξη, οφειλομένη κυρίως στους φυσικούς της πόρους. Όμως, οι πόλεις των Αλεβιτών ευνοήθηκαν πολύ περισσότερο από αυτήν την ανάπτυξη, εξαιτίας της κυβέρνησης. Αυτό οδήγησε τους Σουνίτες και τους Σίιτες να κάνουν διαδηλώσεις σε πόλεις όπως η Daraa, επηρεασμένοι από παρόμοιες κινήσεις στην Αίγυπτο, την Υεμένη και την Τυνησία. Η κυβέρνηση τις κατέπνιξε βίαια και έτσι δημιουργήθηκε η Αντίσταση, με αποτέλεσμα να ξεκινήσει ο εμφύλιος στις 15 Μαρτίου 2011. Οι μαχόμενες δυνάμεις στη Συρία είναι τέσσερις:

- Η κυβέρνηση του Ασαντ (ροζ στον χάρτη), που ελέγχει το μεγαλύτερο μέρος της δυτικής χώρας και όλη την ακτογραμμή.
- Η Αντίσταση (πράσινο στον χάρτη), η οποία έχει ως σκοπό να ανατρέψει τον Ασαντ. Μετά από το 2012 όμως, χωρίστηκε σε διάφορες ομάδες, μερικές φορές πολύ αντίθετες μεταξύ τους όπως, για παράδειγμα, η οργάνωση Αλ-Νάσσα, παρακλάδι της οργάνωσης Αλ-Κάιντα, που έχει κοινή ιδεολογία με το Ισλαμικό Κράτος, παρόλο που συγκρούονται μεταξύ τους.

- Το Ισλαμικό Κράτος, πρώην ISIS (σκούρο γκρι στον χάρτη), η γνωστή σε όλους τρομοκρατική οργάνωση, που ελέγχει την κεντροανατολική Συρία και πολεμάει με όλους. Οι κάτοικοι της περιοχής ζουν μέσα στον τρόμο και είτε μεταναστεύουν είτε εντάσσονται στο κίνημα.

- Η Κουρδική ομάδα Rojava - Ροζάβα (κίτρινο στον χάρτη), που ελέγχει τη βορειοανατολική Συρία. Μόλις ξέσπασε ο εμφύλιος, η κυβέρνηση εγκατέλειψε αυτή την περιοχή. Οι ντόπιοι πληθυσμοί όμως αντιστάθηκαν και κατάφεραν να απωθήσουν τόσο τους τζιχαντιστές, όσο και την Αντίσταση. Η περιοχή έχει δικό της Σύνταγμα, που προβλέπει, μεταξύ άλλων, την ισότητα άνδρα και γυναίκας.

Στη Συρία όμως, παίζονται πολύ μεγαλύτερα συμφέροντα. Πρώτα από όλα, η Τουρκία, η οποία θεωρητικά υποστηρίζει τους επαναστάτες (Αντίσταση) και πολεμάει το Ισλαμικό Κράτος. Παρόλα αυτά, φαίνεται πως ο απώτερος σκοπός της είναι να καταστρέψει τις κουρδικές επαρχίες και, για αυτό το λόγο, ασκεί συνεχώς πίεση εναντίον των αυτόνομων Ροζάβα. Σε μεγαλύτερη κλίμακα, οι Μεγάλες Δυνάμεις έχουν χωριστεί σε δύο ομάδες :

- Οι Η.Π.Α., η Αγγλία και η Γαλλία, οι οποίες υποστηρίζουν την Αντίσταση με σκοπό να ανατρέψουν τον Άσαντ. Ο κύριος λόγος είναι πως ο Άσαντ είχε εντάξει τη Συρία στη σφαίρα επιρροής της Ρωσίας, κάτι που δεν ικανοποιεί ιδιαίτερα τις Η.Π.Α. Η Αμερική, θέλοντας να ανατρέψει την κυβέρνηση, εκπαίδευσε ομάδες επαναστατών οι οποίες αργότερα αυτονομήθηκαν και ένα μέρος τους ενίσχυσε το Ισλαμικό Κράτος. Για παράδειγμα, οι Η.Π.Α. χορήγησαν πρόσφατα σε επαναστάτες 50 τόνους οπλικών συστημάτων, οι οποίοι κρίθηκαν τελικά αναξιόπιστοι. Το 60% αυτού του εξοπλισμού θεωρείται τώρα κτήμα των τζιχαντιστών. Έτσι, έμμεσα, ενισχύεται το Ισλαμικό Κράτος από τις Η.Π.Α., με σκοπό να πολεμήσει την κυβέρνηση που δεν αρέσει στους Αμερικάνους. Κάποιοι ισχυρίζονται λοιπόν πως το ISIS είναι γέννημα του δυτικού πολιτισμού. Και μήπως έχουν κι άδικο;

- Η Ρωσία και η Κίνα, που υποστηρίζουν τον Άσαντ, βομβαρδίζουν τους επαναστάτες. Αυτό ονομάζεται «πόλεμος δι'αντιπροσώπων»: η Ρωσία (πίσω από τον Άσαντ) εναντίον των Η.Π.Α. (που βρίσκονται πίσω από την Αντίσταση). Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το Χαλέπι: το ανατολικό μέρος του κυριαρχείται από επαναστάτες και είναι περικυκλωμένο από κυβερνητικά στρατεύματα. Οι επαναστάτες δεν παραδίνονται και, γι' αυτόν τον λόγο, η Ρωσία βομβαρδίζει το συγκεκριμένο μέρος, αφήνοντας δεκάδες χιλιάδες αθώους ανθρώπους νεκρούς και άλλους τόσους παγιδευμένους ανάμεσα στις δύο στρατιές, εγκλωβισμένους στο δραματικό ερώτημα: με την Κυβέρνηση ή με την Αντίσταση;

Όλα αυτά, οδηγούν στο συμπέρασμα πως οι Μεγάλες Δυνάμεις, προκειμένου να εξυπηρετήσουν κάποια συμφέροντά τους, είναι αδιάστακτες -είτε αυτό σημαίνει πως θα δημιουργήσουν στρατούς από χιλιάδες φανατισμένους «τυφλούς» ανθρώπους, είτε πως θα βομβαρδίσουν τους απλούς κατοίκους. Γενικά, παρόλα τα παιχνίδια εξουσίας, ο λαός της Συρίας παραμένει αθώος, και στη συντριπτική πλειοψηφία του άμαχος. Εχθρός του είναι οποιοσδήποτε τον σκοτώνει -είτε είναι επαναστάτης, τζιχαντιστής, κούρδος, ή κυβερνητικός.

Το δικό μας ερώτημα είναι: τι άλλο πρέπει να γίνει, για να νοιαστούμε κι εμείς; Τι είναι αυτό, που θα μας κάνει να νοιαστούμε πραγματικά; Οι αριθμοί; Οι εικόνες; Οι ιστορίες των μαρτύρων; Τι...;

Ο λαός της Συρίας παραμένει αθώος,
και στη συντριπτική πλειοψηφία του άμαχος.
Εχθρός του είναι οποιοσδήποτε τον σκοτώνει -είτε είναι
επαναστάτης, τζιχαντιστής, κούρδος, ή κυβερνητικός.

AMANDA: «Η τεχνολογία υπάρχει, για να βοηθήσει τον κόσμο να γίνει καλύτερος»

Συνέντευξη με τον Γιώργο Σχινά και τον Ηλία Χρυσοβέργη

Δημοσιογραφική ομάδα: Απόστολος Βεκόπουλος (B1), Αγάπη Βλάχου (A1), Κωνσταντίνος Καραθάνος (B1), Σωκράτης Ναζλίδης (Γ2), και Αντωνία Σιδηροπούλου (B3)



Το «Παλαιογράφημα», στο πρώτο τεύχος της εφημερίδας μας για το σχολικό έτος 2016-17, κάνει στάση στην τεχνολογία. Στην τεχνολογία, που έχει κοινωνικό περιεχόμενο και ως βασικό στόχο την εξέλιξη των ανθρωπίνων σχέσεων προς το καλύτερο και, ειδικότερα για μας, των μαθητικών σχέσεων στην ευαίσθητη –και γι' αυτό εξαιρετικά κρίσιμη– παιδική και εφηβική ηλικία.

Την Παρασκευή 14 Οκτωβρίου 2016 επισκέφθηκαν το Σχολείο μας οι απόφοιτοι Γεώργιος Σχινάς και Ηλίας Χρυσοβέργης. Ο Γιώργος και ο Ηλίας, αχώριστοι φίλοι από τα μαθητικά τους χρόνια, αποφοίτησαν από το Αρσάκειο Γυμνάσιο το 2009 και από το Λύκειό μας το 2012. Σήμερα είναι φοιτητές στο πέμπτο έτος του τμήματος Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών της Πολυτεχνικής Σχολής του Α.Π.Θ. Η επίσκεψή τους ήταν προγραμματισμένη με σκοπό να μας παραχωρήσουν συνέντευξη για την πολύ μεγάλη διάκρισή τους. Ως μέλη της ομάδας AMANDA, που αποτελείται εκτός από τον Γιώργο και τον Ηλία, από τους συμφοιτητές τους Βασίλη Μπαλτατζή και Μαργαρίτα Μπίντση, με επιβλέποντα καθηγητή και μέντορά τους τον καθηγητή Λεόντιο Χατζηλεοντιάδη, ταξίδεψαν τον φετινό Ιούλιο στο Σιάτλ των ΗΠΑ και συμμετείχαν στους Παγκόσμιους τελικούς του διαγωνισμού “Microsoft Imagine Cup 2016”, κατακτώντας με την ομώνυμη εφαρμογή την 1η θέση στον κόσμο στην κατηγορία World Citizenship.

Η εφαρμογή AMANDA, πήρε το όνομά της από την Amanda Todd, η οποία σε ηλικία 15 χρονών αποφάσισε να βάλει τέλος στη ζωή της, αφότου υπέστη bullying (σχολικό εκφοβισμό), σωματικής, ψυχολογικής και σεξουαλικής βίας. Πρόκειται για μια εφαρμογή εικονικής πραγματικότητας για κινητά τηλέφωνα, στην οποία ο χρήστης ενημερώνεται για το φαινόμενο του bullying και μαθαίνει τρόπους για την αντιμετώπισή του. Η εφαρμογή απευθύνεται σε μαθήτριες και μαθητές όλων των βαθμίδων της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, ενώ παράλληλα ενισχύει την προσπάθεια των εκπαιδευτικών και των ψυχολόγων να διαχειριστούν τέτοια περιστατικά. Η εφαρμογή αναπτύχθηκε αξιοποιώντας πρόσφατα ευρήματα των νευροεπιστημών αλλά και την τελευταία λέξη της τεχνολογίας, σε συνεργασία με ψυχολόγους και εκπαιδευτικούς, οι οποίοι έρχονται καθημερινά σε επαφή με το φαινόμενο του σχολικού εκφοβισμού.

Η παρουσίαση της εφαρμογής στο ευρύ κοινό έγινε για πρώτη φορά στη διάρκεια της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης, ενώ πριν λίγες μέρες η ομάδα AMANDA βρέθηκε στον Καναδά, όπου παρουσίασε την εφαρμογή της, με σκοπό να ενημερώσει κυρίως νέους και νέες για το πώς μπορεί η τεχνολογία να βοηθήσει στην αντιμετώπιση του σχολικού εκφοβισμού.

Νεογράφημα: Πώς μπορεί η εργασία σας να συμβάλει στη λύση του προβλήματος του σχολικού εκφοβισμού;
Γιώργος Σχινάς – Ηλίας Χρυσοβέργης: Σύμφωνα με τις νευροεπιστήμες, ο εγκέφαλός μας λειτουργεί μιμητικά: δηλαδή αυτό που βλέπουμε, προσπαθούμε να το μιμηθούμε και να το κάνουμε και εμείς. Έτσι λειτουργεί ο ανθρώπινος εγκέφαλος, ειδικά των παιδιών. Εμείς προσπαθούμε να δείχνουμε στα παιδιά, κάτι το οποίο είναι κατάλληλο γι' αυτά –μιας και πρόκειται για ένα παιχνίδι– ώστε να είναι ευχάριστο και να το παίζουν. Ταυτόχρονα, όμως, τα παιδιά θα μάθουν παίζοντας, πώς να αντιμετωπίζουν το bullying σε προσωπικό επίπεδο και πώς δεν θα το ανέχονται να συμβαίνει στον κοινωνικό τους περίγυρο.

Στη λύση που προτείνουμε, συμμετέχουν όχι μόνο παιδιά, αλλά και ψυχολόγοι και εκπαιδευτικοί, που παίζουν πολύ σημαντικό ρόλο στην αντιμετώπιση του σχολικού εκφοβισμού. Να τονίσουμε πως είναι εξατομικευμένη η εφαρμογή: δηλαδή, για κάθε άτομο αλλάζει το περιβάλλον και εξατομικεύεται ανάλογα με τα χαρακτηριστικά του. Όλα αυτά τα δεδομένα, πιστεύουμε ότι μπορούν να δώσουν πραγματική λύση στο φαινόμενο.



Νεογράφημα: Θα θέλαμε να σας ρωτήσουμε, εάν κατά τη διάρκεια της σχολικής σας ζωής, είχατε δει ή είχατε πέσει θύμα κάποιας μορφής εκφοβισμού;

Γιώργος Σχινάς - Ηλίας Χρυσοβέργης: Αυτό το φαινόμενο, είναι όντως μία πραγματικότητα στο ελληνικό σχολείο και είναι καλό ότι το παραδέχεται πια η κοινωνία. Εγώ θυμάμαι ότι, όταν ήμασταν στο Γυμνάσιο, νομίζω δευτέρα ή τρίτη Γυμνασίου, ξεκίνησαν να υπάρχουν στο Σχολείο κάποιες αφίσες για το bullying. Βέβαια, δεν ξέραμε τότε τι είναι το bullying... Μπορεί σε κάποιες φάσεις της ζωής σου και σε κάποιες ομάδες στις οποίες βρίσκεσαι, να είσαι «θύτης» και σε κάποιες άλλες μπορεί να είσαι «θύμα». Οπότε πρέπει να το κατανοήσεις αυτό και να προσπαθήσεις να καταλάβεις το πρόβλημα. Επειδή είναι πιο προστατευόμενο το περιβάλλον στο Αρσάκειο, δεν βλέπετε κάποιες πιο ακραίες καταστάσεις που γίνονται σε άλλα σχολεία. Είναι πολύ θετικό το γεγονός ότι δεν έχετε βιώσει τίποτα τέτοιο, και αξίζουν μπράβο σε σας και στους καθηγητές σας, αλλά είναι πολύ πιθανόν κάποτε να βιώσετε κάτι ανάλογο· να το δείτε και, όταν το δείτε, πρέπει να πάτε και να το σταματήσετε. Πολλές φορές οι καθηγητές μπορεί να μην αντιληφθούν ένα περιστατικό σχολικού εκφοβισμού, γιατί έχουν και αυτοί πολλά στο μυαλό τους· δεν μπορούν συνέχεια να βλέπουν τι γίνεται... Οπότε, θα πρέπει εσείς να παίρνετε την πρωτοβουλία και, όταν το βλέπετε, να το σταματάτε.

Νεογράφημα: Ποια ήταν τα σημεία στα οποία η Microsoft έδειξε μεγαλύτερο ενδιαφέρον;

Γιώργος Σχινάς - Ηλίας Χρυσοβέργης: Μια μικρή λεπτομέρεια, που ίσως χαλάσει την ερώτηση, είναι πως στο διαγωνισμό οι κριτές δεν ήταν από τη Microsoft. Οι κριτές ήταν τέσσερεις. Μόνο ο ένας δούλευε στη Microsoft, ενώ οι άλλοι τρεις ήταν μία καθηγήτρια του MIT, ένας κυβερνητικός εκπρόσωπος των Η.Π.Α. που ασχολούνταν με τις αναπηρίες και ένας μάνατζερ. Η εταιρεία έδειξε, πιστεύουμε, το ενδιαφέρον της στην καινοτομία αλλά και στη χρήση της τελευταίας λέξης στην τεχνολογία. Η εταιρεία ενδιαφέρεται κυρίως να ασχοληθεί με τεχνητή νοημοσύνη. Εξάλλου, η πρόταση της εταιρείας για να «πατενταριστεί» το προϊόν, έγινε περίπου έναν μήνα πριν από τον τελικό. Επίσης πιστεύουμε πως το ενδιαφέρον της εστιάστηκε κυρίως στο ότι η εφαρμογή μας συμβάλλει στην αντιμετώπιση ενός καθολικού κοινωνικού προβλήματος.

Νεογράφημα: Την εφαρμογή θα την κατεβάζουμε ουσιαστικά στα κινητά μας τηλέφωνα και σε συνδυασμό με την ειδική μάσκα θα μπορούμε να παίζουμε το πρόγραμμα;

Γιώργος Σχινάς - Ηλίας Χρυσοβέργης: Ναι. Αυτή είναι η ιδέα, ότι θα κατεβαίνει στα κινητά τηλέφωνα. Αυτή τη στιγμή είναι συμβατή με Android και Windows και, σύντομα ελπίζουμε, με iPhone. Ταυτόχρονα, όμως, υπάρχουν και συμπληρωματικές εφαρμογές, που είναι για τους εκπαιδευτικούς και τους ψυχολόγους, οι οποίες ουσιαστικά θα τους βοηθούν στη δουλειά τους. Αν υπάρχει, δηλαδή, κάποιο θέμα και το παιδί πρέπει να πάει στον ψυχολόγο, θα λένε οι γονείς στο παιδί: «πήγαινε στον ψυχολόγο να παίξεις ένα παιχνίδι». Μετά θα γίνεται μια συζήτηση με τον ψυχολόγο για να βγάλει κάποια συμπεράσματα και, στη συνέχεια, συνδυάζοντας τα συμπεράσματα με τα δεδομένα που θα έχει από το παιχνίδι του παιδιού, θα παρεμβαίνει με τον κατάλληλο τρόπο.

Νεογράφημα: Ποια θεωρείτε πως θα είναι η συνέχεια στην καριέρα σας;

Γιώργος Σχινάς - Ηλίας Χρυσοβέργης: Πριν ξεκινήσουμε το έργο αυτό, δεν είχαμε καν φανταστεί ότι θα φτάναμε ως εδώ. Το ότι η εταιρεία μάς πρόσφερε την πατέντα αυτή, μάς δίνει ένα εφόδιο να συνεχίσουμε με ασφάλεια την ιδέα μας. Το ερευνητικό κομμάτι είναι ακόμα σε εξέλιξη. Αυτό που προσδοκούμε πρακτικά είναι να αρχίσει να χρησιμοποιείται το πρόγραμμα για ευαισθητοποίηση σε σχολεία, τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό.

Νεογράφημα: Πώς κρίνετε τις εξελίξεις στον τομέα της τεχνολογίας; Πιστεύετε ότι έχουν επηρεάσει θετικά τον άνθρωπο;

Γιώργος Σχινάς - Ηλίας Χρυσοβέργης: Πιστεύουμε ότι η τεχνολογία υπάρχει για να βοηθήσει τον άνθρωπο να γίνει καλύτερος. Για παράδειγμα, το διαδίκτυο μάς έχει βοηθήσει να έχουμε ποσότητα πληροφορίας που, πριν από τριάντα ή σαράντα χρόνια δεν μπορούσαμε να διανοηθούμε. Μπορούμε να κάνουμε διαδικτυακά μαθήματα σε πανεπιστήμια στην Αμερική ή να επικοινωνήσουμε με ανθρώπους από όλον τον κόσμο. Από την άλλη, πάντα υπάρχουν άνθρωποι που θέλουν το κακό κάποιων άλλων και το πετυχαίνουν αυτό μέσω της τεχνολογίας. Αλλά πιστεύουμε επίσης ότι πάντα θα υπάρχουν και κάποιοι υπεύθυνοι, που θα προσπαθούν να λύσουν αυτά τα προβλήματα που γεννιούνται. Η τεχνολογία είναι το εργαλείο. Εμείς οι άνθρωποι παράγουμε εργαλεία με τη σκέψη, για να βοηθήσουμε τους συνανθρώπους μας. Μετά, όμως, κάποιοι επιλέγουν να τα χρησιμοποιήσουν για το κακό. Είναι άτομα που, σε όποιες συνθήκες κι αν βρίσκονταν, πάλι θα χρησιμοποιούσαν την εκάστοτε τεχνολογία για να κερδοσκοπήσουν εις βάρος άλλων και να τους βλάψουν.

Νεογράφημα: Τι θυμάστε από το Αρσάκειο;

Ηλίας Χρυσοβέργης: Πάρα πολλά! Εγώ στο Αρσάκειο είμαι από το Νηπιαγωγείο, οπότε θυμάμαι πάρα πολλά πράγματα. Τα μαθήματα που κάναμε στην τρίτη Λυκείου είναι ακόμα ολοζώντανα για εμένα.

Γιώργος Σχινάς: Κι εγώ πέρασα πολύ ωραία. Είχαμε πολύ καλή παρέα, οι καθηγητές μάς βοηθούσαν πάρα πολύ, γενικά περάσαμε τέλεια! Ήταν τα καλύτερα χρόνια της ζωής μας, γιατί δεν είχαμε έγνοιες. Ακόμη και η τρίτη Λυκείου ήταν εύκολη για εμένα. Τώρα έχω πιο πολύ διάβασμα... Γενικά, θα εκτιμήσετε πιο πολύ το Σχολείο, όταν φύγετε. Πάντα έτσι γίνεται... Και τους καθηγητές. Τώρα καταλαβαίνω ότι είχαμε ένα πολύ καλό Σχολείο, κάτι που τότε δεν το συνειδητοποιούσαμε πλήρως. Το Αρσάκειο μας βοήθησε να κάνουμε πολλά διαφορετικά πράγματα. Δηλαδή, είναι πάρα πολλές οι δυνατότητες που σου δίνει ενδοσχολικά (με τις διάφορες ομάδες, τους ομίλους και άλλα), οι οποίες δυνατότητες δεν υπάρχουν σε άλλα σχολεία. Οι εκδρομές, οι εκδηλώσεις δίνουν ερεθίσματα και δυνατότητες, τις οποίες συχνά θεωρείτε δεδομένες, αλλά είναι πολύ σημαντικά λιθαράκια για να χτίσει ο καθένας μια προσωπικότητα και προσφέρουν εφόδια τα οποία αργότερα θα δείτε ότι άλλοι δεν έχουν. Έτσι έχετε ένα σχετικό πλεονέκτημα, αν εκμεταλλευτείτε τις ευκαιρίες που σας παρουσιάζονται.

Νεογράφημα: Πιστεύετε πως η προσπάθεια που κάνατε στη δευτέρα και κυρίως στην τρίτη Λυκείου άξιζε τον κόπο; Τι θα λέγατε σε έναν σημερινό μαθητή της τρίτης Λυκείου;

Γιώργος Σχινάς: Άξιζε και με το παραπάνω! Αλλά εγώ πιστεύω ότι, αν η προσπάθεια ξεκινήσει στην πρώτη τάξη του Γυμνασίου, είναι πιο εύκολη. Αντίθετα, αν περιορίζεται η προσπάθεια μόνο στη δευτέρα και την τρίτη Λυκείου, είναι πιο δύσκολη. Αν σε όλη την διάρκεια του Σχολείου συνειδητοποιημένα διαβάζεις, δεν θα σου είναι τόσο δύσκολη η τρίτη Λυκείου. Για μένα η τρίτη Λυκείου ήταν η καλύτερη χρόνια, επειδή ήμουν πια μεγάλος και περνούσα καλά. Άξιζει να τα δώσεις όλα, αν έχεις έναν στόχο! Ειδικά πριν ξεκινήσεις να διαβάζεις, πρέπει να σκεφτείς τον λόγο που διαβάζεις και αφιερώνεις αυτόν τον πολύτιμο χρόνο της ζωής σου.

Ηλίας Χρυσοβέργης: Εγώ είχα διαφορετική αντίληψη στο Σχολείο για αυτό το ερώτημα. Γενικά πίστευα ότι πρέπει να περνάς καλά! Ήμουν καλός μαθητής, αλλά δεν ήμουν και το πρότυπο... Έρχεται όμως η στιγμή που λες ότι, αν θέλεις να κάνεις κάτι στη ζωή σου, πρέπει να διαβάσεις καλά. Τότε μπορεί να χρειαστεί και να δουλέψεις πολύ σκληρά στην τρίτη Λυκείου. Εγώ το έκανα αυτό στην τρίτη Λυκείου. Για μένα η καλύτερη χρονιά ήταν η δευτέρα Λυκείου. Πρέπει να βρεις τι σου αρέσει και να δώσεις τα πάντα για αυτό!





Το πρόγραμμα NESTOR

του Άρη Σαμαρά (B3)

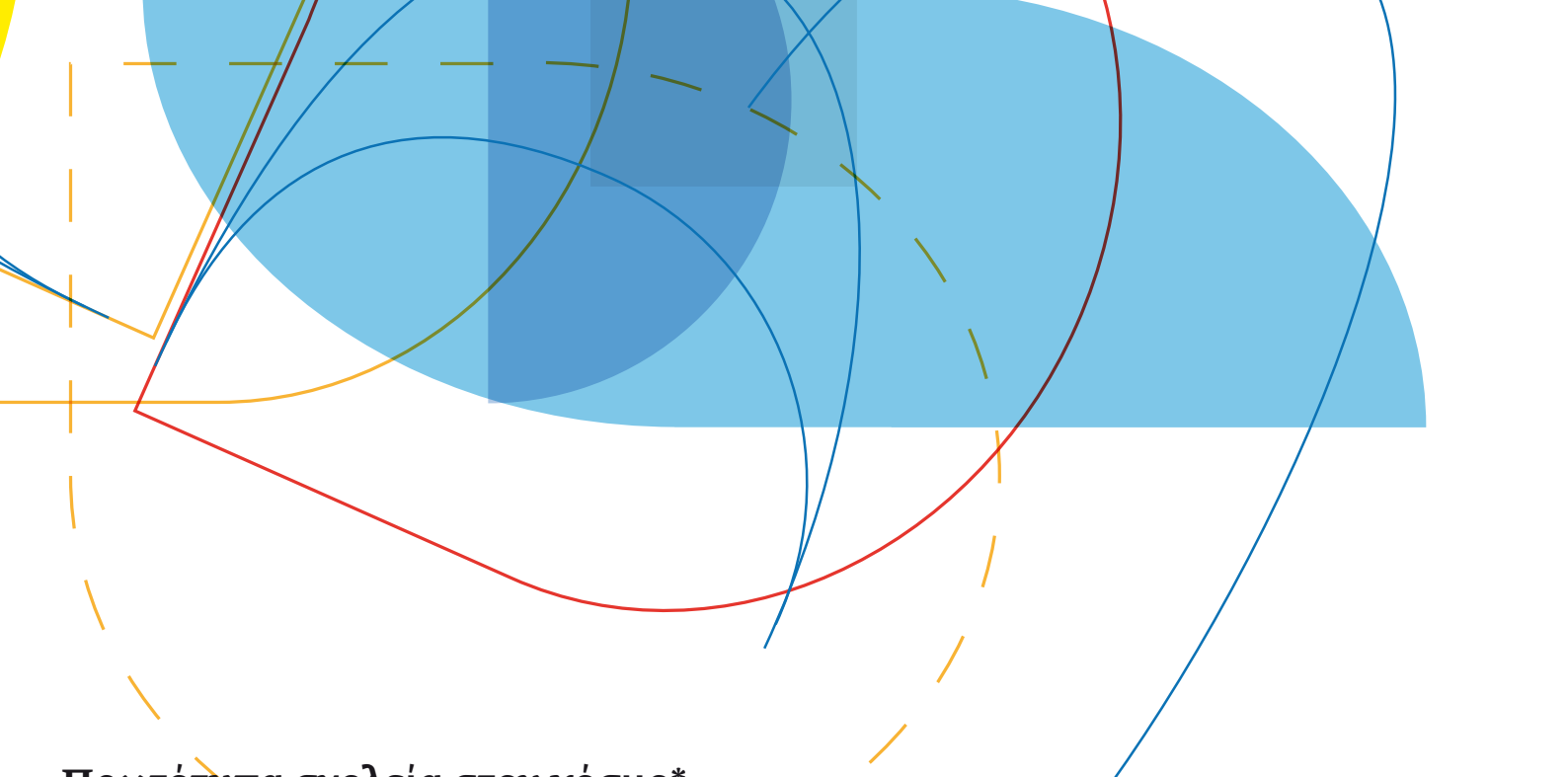
Το πρόγραμμα NESTOR συνδέεται με ένα από τα σπουδαιότερα πειράματα των τελευταίων είκοσι ετών. Το πείραμα αυτό είναι σε εξέλιξη εδώ και περίπου είκοσι χρόνια στη Μεσόγειο, λίγα χιλιόμετρα έξω από την Πύλο, και φέρει το όνομά του από τα αρχικά των λέξεων Neutrino Extended Submarine Telescope with Oceanographic Research, παραπέμποντας έτσι στον μυθικό βασιλιά της Πύλου Νέστορα.

Τι ακριβώς γίνεται σε αυτό το πρόγραμμα; Μπορεί να πιστεύετε πως το συγκεκριμένο πείραμα δεν έχει μεγάλη σημασία για τη ζωή μας. Κι όμως, έχει τεράστια σημασία, όχι τόσο για την καθημερινότητά μας, όσο για την ιστορία του σύμπαντος. Ο στόχος του πειράματος είναι η ανίχνευση των νετρίνων. Τα νετρίνα είναι ηλεκτρικά ουδέτερα σωματίδια με σχεδόν μηδενική μάζα, τα οποία ταξιδεύουν με την ταχύτητα του φωτός. Ένα άλλο πολύ ενδιαφέρον -και πολύ παράξενο, θα έλεγε κανείς- στοιχείο αυτών των σωματιδίων είναι, πως δεν αντιδρούν και δεν διασπώνται από την ύλη του σύμπαντος. Άρα, καταλαβαίνουμε πως είναι πολύ δύσκολο να τα ανιχνεύσουμε, διότι κινούνται πολύ γρήγορα και ασταμάτητα.

Το πιο εντυπωσιακό απ' όλα, όμως, είναι ο τρόπος ανίχνευσης των νετρίνων. Έχει τοποθετηθεί ένα δωδεκάωροφο υποβρύχιο τηλεσκόπιο σε βάθος 5.200 μέτρων, το οποίο είναι μεγαλύτερο και από τον πύργο του Άιφελ. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, πόσο δύσκολη ήταν η κατασκευή του και η τοποθέτησή του, αρχικά στα 3.000 μέτρα, στη συνέχεια στα 4.200 μέτρα και τέλος στα 5.200 μέτρα βάθος μέσα στον βυθό της θάλασσας. Ο ανιχνευτής αυτός τοποθετήθηκε σε θάλασσα, γιατί η εγκατάστασή του στα βάθη της θάλασσας εξασφαλίζει «μόνωση» από το νερό που υπάρχει πάνω, ενώ παράλληλα έχει τη δυνατότητα να απλώσει τον «στόχο» του. Η ιδανικότερη θάλασσα ήταν αυτή της Πύλου, καθώς διαθέτει μεγάλο βάθος και καθαρά νερά. Είναι η περίφημη τάφρος των Οινουσσών.

Το σημαντικό λοιπόν σε αυτό το πείραμα είναι πως εκτιμάται ότι τα νετρίνα υπάρχουν από τη δημιουργία του κόσμου λόγω των ιδιοτήτων τους και έτσι θα μπορέσουμε να πάρουμε πολύ χρήσιμες πληροφορίες γι' αυτήν. Γιατί είναι σημαντικό να μάθουμε πώς δημιουργήθηκε το σύμπαν; Κάποιοι πιστεύουν πως δεν είναι και πολύ σημαντική πληροφορία, καθώς δεν έχει μεγάλη σημασία για τον άνθρωπο που ζει δισεκατομμύρια χρόνια μετά από τη γέννησή του. Κι όμως, υπάρχει ακόμα η αμφιβολία στον άνθρωπο για το «ποιος είναι», «από πού προέρχεται», «πώς δημιουργήθηκε». Με αυτό το πείραμα μπορούμε να λύσουμε αυτή την απορία και να προχωρήσουμε σε μία ακόμα τεράστια ανακάλυψη, που θα φωτίσει το μυστήριο του σύμπαντος αλλά και του ίδιου του ανθρώπου.

τα νετρίνα υπάρχουν από τη δημιουργία του κόσμου
και έτσι θα μπορέσουμε να πάρουμε πολύ χρήσιμες
πληροφορίες γι' αυτήν.



Πρωτότυπα σχολεία στον κόσμο*

της Μελίνας Σταυροπούλου (Γ2)
και της Αγγελίνας Τρατσέλα (Γ2)

Τα σχολεία είναι συνήθως βαρετά για τα περισσότερα παιδιά. Όχι όμως αυτά που θα δείτε στη συνέχεια, καθώς προσφέρουν μια εντελώς νέα προσέγγιση στη διδασκαλία, ενώ ξεχωρίζουν για τον αρχιτεκτονικό τους σχεδιασμό αλλά και για τις δραστηριότητες που προσφέρουν στους χώρους τους.

Το «πράσινο» σχολείο “Marcel Sembat”, Γαλλία

Το σχολείο βρίσκεται στην περιοχή της Νορμανδίας. Στεγάζει ένα δημόσιο Γενικό και ένα Επαγγελματικό Λύκειο. Είναι χτισμένο το 1924, και τα τελευταία χρόνια έχει ανακαινιστεί πλήρως. Κατά την ανακαίνιση δόθηκε έμφαση στην περιβαλλοντική ποιότητα των υποδομών του, με αποτέλεσμα να αποτελεί ένα από τα ωραιότερα σχολεία της Ευρώπης. Κάθε τετραγωνικό μέτρο καλύπτεται από χορτοτάπητα, τόσο η οροφή του κτηρίου όσο και όλες οι αυλές του. Η πράσινη στέγη προσφέρει εξαιρετική ηχομόνωση και ακουστική. Αποτελεί ένα σχολείο νέας γενιάς, με πολύ υψηλή ενεργειακή απόδοση, δικές του πηγές παραγωγής θέρμανσης και ζεστού νερού. Αποτελεί επίσης ένα άριστο περιβάλλον για τους μαθητές, διότι η πλήρης ενσωμάτωση με τη φύση βοηθά τους μαθητές να αφομοιώνουν καλύτερα την ύλη τους και να γίνονται πιο δημιουργικοί. Είναι, επίσης, από μόνο του ένα μάθημα περιβαλλοντικής ευαισθησίας!



Σχολείο σε κύβο, Κοπεγχάγη, Δανία

Το σχολείο αυτό είναι στην ουσία μία γιγαντιαία τάξη όπου παρακολουθούν περισσότεροι από 1.100 μαθητές Γυμνασίου. Τα μαθήματα γίνονται σε έναν γυάλινο κύβο, που ονομάζεται «Γυμναστήριο». Ο ανοιχτός χώρος χωρίζεται σε επιμέρους τμήματα, ενώ η διδασκαλία ενθαρρύνει την ευελιξία των μαθητών και τη δημιουργική σκέψη. Οι χώροι του σχολείου παρουσιάζουν ποικιλομορφία προκειμένου να καλύπτονται πολλές και διαφορετικές ανάγκες των μαθητών. Οι αρχιτέκτονες επεδίωξαν να υποστηρίξουν, με το πρωτοποριακό σχέδιο του σχολείου, την αναβάθμιση της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

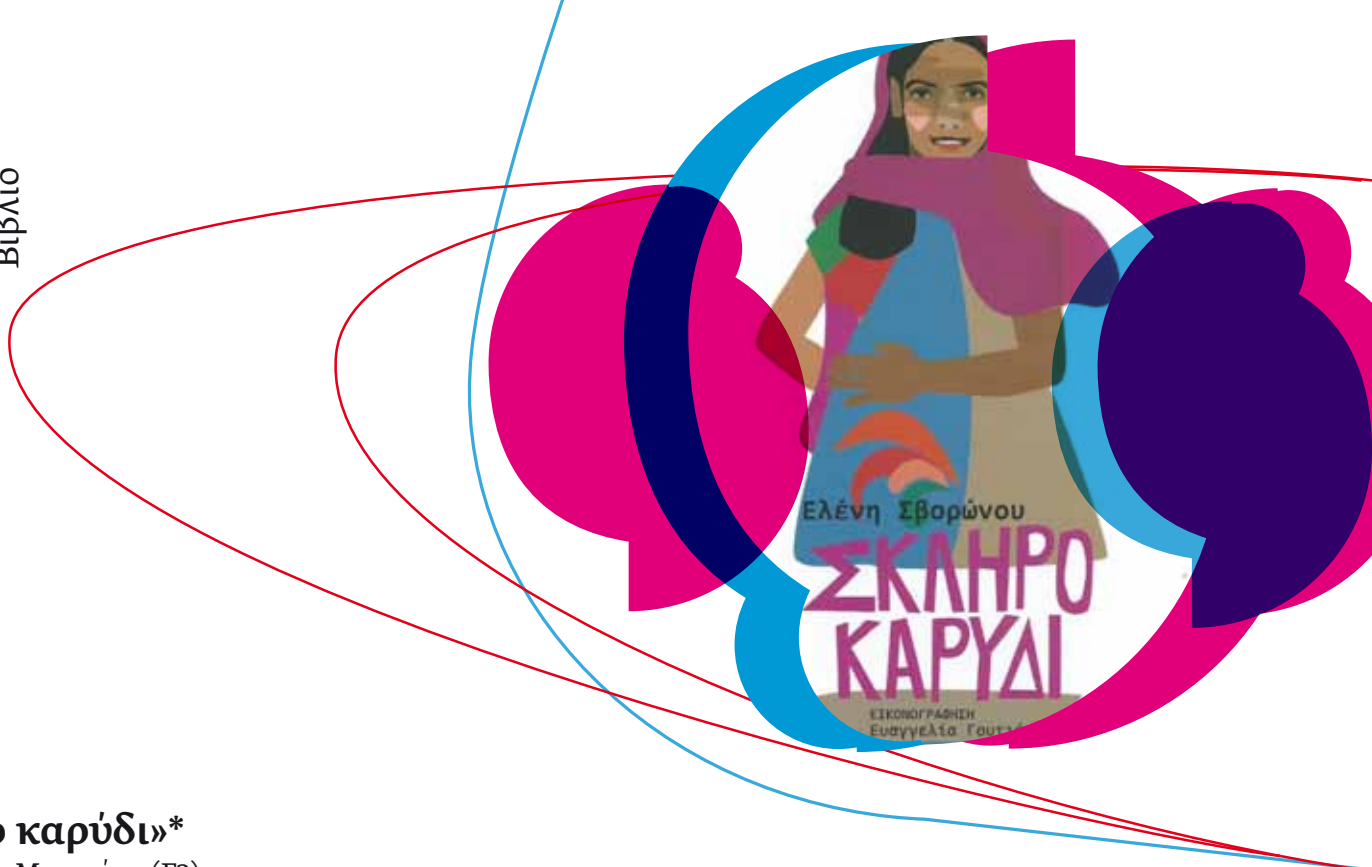


Το σχολείο που προάγει τη δημιουργικότητα, Νέα Υόρκη, ΗΠΑ

Οι ιδρυτές του εκπαιδευτικού ιδρύματος πιστεύουν ότι το σχολείο πρέπει να είναι περισσότερο σαν μια παιδική χαρά. Σύμφωνα με αυτούς, κάτι τέτοιο ενθαρρύνει τους μαθητές, ώστε να αφιερώσουν περισσότερο χρόνο στην εκμάθηση και να αναπτύξουν τη δημιουργικότητά τους.



** Το άρθρο αποτελεί μέρος συνθετικής εργασίας που έχουμε αναλάβει στο μάθημα της Τεχνολογίας.*



«Σκληρό καρύδι»*

της Εβελίνας Μπογιάρη (Γ2)

Είναι αλήθεια εντυπωσιακό, πώς ένα τόσο μικρό βιβλίο μπορεί να κρύβει στις σελίδες του τόσα πολλά ηθικά διδάγματα. Αν και σε ένα από τα προηγούμενα τεύχη του Νεογραφήματος είχα ασχοληθεί με την παρουσίαση ενός βιβλίου με θέμα τον σχολικό εκφοβισμό, το συγκεκριμένο βιβλίο διαθέτει κάτι ακόμη πιο ξεχωριστό, καθώς αναδεικνύει ένα πολύ σημαντικό κοινωνικό ζήτημα, το προσφυγικό.

Το βιβλίο, λοιπόν, που σας προτείνω να διαβάσετε έχει τίτλο «Σκληρό καρύδι» και συγγραφέας του είναι η Ελένη Σβορώνου. Η ιστορία του είναι βασισμένη σε αληθινά γεγονότα και αφορά τη ζωή ενός μικρού κοριτσιού, της Αϊσέ, η οποία είναι το εννιάχρονο παιδί μιας οικογένειας προσφύγων από το Αφγανιστάν, που βρίσκει καταφύγιο στη χώρα μας. Η μικρή προσφυγοπούλα-ηρώίδα αφηγείται σε πρώτο πρόσωπο τις μεγάλες αλλαγές που βιώνει στο νέο της περιβάλλον και μας αποκαλύπτει τόσο τις έγνοιες και τα προβλήματα που αντιμετωπίζει, όσο και τις λύσεις που βρίσκει σε αυτά με τη συμπαράσταση της αγαπημένης της δασκάλας.

Για μία ακόμη φορά το βιβλίο ήρθε στα χέρια μου ως δώρο από μία οικογενειακή μας φίλη. Η πρώτη μου εντύπωση δεν ήταν και η καλύτερη, γιατί το θεώρησα αρκετά μικρό και παιδικό. Όμως, μόλις η μητέρα μου μού υπενθύμισε πως δεν είναι σωστό να κρίνουμε κάποιον από την εξωτερική του εμφάνιση αλλά από αυτό που κρύβει μέσα του, κατάλαβα ότι είχε δίκιο και ξεκίνησα σιγά σιγά να το διαβάζω. Όταν, με το καλό, τελείωσα την ανάγνωση, έμεινα σκεπτική... Αισθανόμουν σαν να έβαλε κάποιος όλα τα συναισθήματα σε ένα μίξερ και τα έριξε όλα ανακατεμένα στην καρδιά μου. Με τη φαντασία μου, κατάφερα να δω μπροστά μου ολοζώντανους όλους τους χαρακτήρες της ιστορίας. Σκηνές διαδραματίζονταν παντού... Στο σχολείο, στο σπίτι, ακόμα και στο περιπολικό, όπως θα ανακαλύψετε στο τέλος του βιβλίου.

Ένα από τα στοιχεία που μου άρεσαν ιδιαίτερα στο βιβλίο, ήταν η σύνδεσή του με το επίκαιρο θέμα του προσφυγικού ζητήματος, γιατί με βοήθησε να κατανοήσω καλύτερα τις καταστάσεις και τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν σήμερα οι πρόσφυγες που εγκαταλείπουν την πατρίδα τους. Επίσης, με εντυπωσίασε και η γλώσσα του βιβλίου που ήταν απλή, καθημερινή, αυθόρμητη και φυσική, όπως ταιριάζει στο λόγο ενός μικρού παιδιού. Τέλος, μπορώ να πω ότι ταυτίστηκα απόλυτα με τις σκέψεις της Αϊσέ και, κυρίως, με τις ανησυχίες της για τους συγγενείς της που είχαν μείνει πίσω στο Αφγανιστάν. Αναμφισβήτητα θα ήθελα να είμαι και εγώ «σκληρή», όπως η ηρώίδα. Η αλήθεια είναι πως ακόμα το προσπαθώ, αλλά είμαι σίγουρη πως θα καταφέρω μια μέρα να γίνω κι εγώ «σκληρό καρύδι».

* «Σκληρό καρύδι», της Ελένης Σβορώνου, εκδ. Καλειδοσκόπιο (2015)



Los Lambicos: Εθελοντές για μια πόλη λαμπίκο

του Κώστα Παυλίδη (B2)

Τα γκράφιτι είναι μια σημερινή μορφή τέχνης που διακοσμεί τα άψυχα και απρόσωπα κτήρια των μεγαλουπόλεων. Αντίθετα, η συνήθεια ορισμένων νέων να μουντζουρώνουν δημόσιους χώρους με μια υπογραφή, μια υβριστική λέξη ή με το όνομα μιας αγαπημένης ομάδας (tags), δημιουργεί μια αντιαισθητική εικόνα που δεν έχει καμία σχέση με την τέχνη του γκράφιτι. Οι “καλλιτέχνες” των tags θεωρούν ότι οι πόλεις μας είναι μουντές σκουπιδιόπολεις, οπότε πιστεύουν πως δεν δημιουργούν περισσότερο κακό από αυτό που ήδη υπάρχει.

Ωστόσο, κατά γενική ομολογία, οι πολίτες πιστεύουν ότι αυτές οι εικαστικές παρεμβάσεις είναι κακόγουστες και ρυπαίνουν τους δημόσιους χώρους. Πολλοί νιώθουν θλίψη και αγανάκτηση με αυτό το γεγονός. Έτσι, μια ομάδα πολιτών της Θεσσαλονίκης αποφάσισε να μην μείνει μόνο στα λόγια θλίψης και αγανάκτησης, αλλά να περάσει στη δράση. Αυτοί οι πολίτες ονόμασαν εύστοχα και με χιούμορ την ομάδα τους «Los Lambicos», με στόχο να ξεκινήσουν τον καθαρισμό των tags από την πόλη. Οπλίστηκαν λοιπόν με καλή διάθεση και κατάλληλα καθαριστικά εναντίον της μουντζούρας και της βρωμιάς. Πρώτος στόχος τους είναι ο πλήρης καθαρισμός της Νέας Παραλίας, καθώς αυτός ο χώρος αποτελεί έναν πνεύμονα διασκέδασης, δραστηριότητας και ψυχαγωγίας για όλους τους Θεσσαλονικείς.

Στο εθελοντικό αυτό έργο τους χρειάζονται περισσότερη βοήθεια. Καλούν λοιπόν όλους τους πολίτες να συμμετάσχουν στον καθαρισμό που γίνεται ανά τακτά χρονικά διαστήματα. Ένας από τους ιδρυτές της ομάδας «Los Lambicos» απευθύνεται σε όλους εμάς λέγοντας: «Πιστεύουμε ότι ο εθελοντισμός είναι η απόλυτη άσκηση δημοκρατίας. Στις εκλογές ψηφίζεις μια φορά στις τόσες· όταν όμως συμμετέχεις ως εθελοντής, ψηφίζεις κάθε μέρα για το είδος της κοινωνίας που θέλεις να ζεις. Όσο θα εισπράττουμε τη ζεστασιά και την επιδοκιμασία στα μάτια των Θεσσαλονικέων όταν μας βλέπουν, άλλο τόσο εμείς θα συνεχίσουμε να λαμπικάρουμε την πόλη και, αν καταφέρουμε, και τις νοοτροπίες της. Αυτό είναι το σημαντικότερο».

Στις εκλογές ψηφίζεις μια φορά στις τόσες· όταν όμως συμμετέχεις ως εθελοντής, ψηφίζεις κάθε μέρα για το είδος της κοινωνίας που θέλεις να ζεις.



Οι αθέατες πτυχές του καλλιτεχνικού πατινάζ

της Κατερίνας Σαπανίδου (Γ2),
αθλήτριας του καλλιτεχνικού πατινάζ

Το καλλιτεχνικό πατινάζ είναι γνωστό ως ένα από τα πιο όμορφα και εντυπωσιακά αθλήματα. Αθλητές και αθλήτριες εκτελούν φιγούρες στον πάγο, με τη συνοδεία μουσικής, σε αγώνες αλλά και σε παραστάσεις (τα λεγόμενα «gala») μπροστά σε εκατοντάδες ανθρώπους οι οποίοι έχουν προσηλωμένο το βλέμμα πάνω τους. Πόσο εύκολο, όμως, είναι αυτό το άθλημα;

Η απάντηση είναι όχι. Το γνωστό παρατσούκλι που του δόθηκε «μπαλέτο στον πάγο», δημιούργησε την εντύπωση πως το καλλιτεχνικό πατινάζ δεν είναι άθλημα. Αυτό κυρίως πιστεύουν οι συμπατριώτες μας, διότι δεν γνωρίζουν πραγματικά τις προδιαγραφές αυτού του αθλήματος. Αθλητές οι οποίοι ασχολούνται με τον πρωταθλητισμό, χρειάζονται το λιγότερο οκτώ ώρες προπόνησης στον πάγο -έξι ώρες εκτός πάγου και δύο ώρες χορό. Αυτά τα οποία εξασκούν και δυναμώνουν κατά τη διάρκεια αυτής της προπόνησης είναι: η μυϊκή δύναμη, η ευλυγισία, η αντοχή, η αναερόβια δύναμη, η καλή ψυχολογική και αισιόδοξη συναισθηματικά κατάσταση, η μέγιστη ενδυνάμωση όλου του σώματος (κορμός, ώμοι, πλάτη, μέση, γοφοί και πόδια) και, τέλος, η αποφυγή τυχόν τραυματισμών.

Η τεχνική των αλμάτων, καθώς και κάθε άλλης φιγούρας, είναι πολύ συγκεκριμένη, αφού η παραμικρή κίνηση σχετίζεται με μαθηματικούς και φυσικούς τύπους. Μια λανθασμένη κλίση ενός τόξου στον πάγο ή μια λανθασμένη κίνηση του χεριού, μπορεί να οδηγήσει τον αθλητή σε μια πολύ άσχημη πτώση. Κατά τη διάρκεια εκτέλεσης του προγράμματος σε αγώνες, λόγω άγχους και πολυκοσμίας, μπορεί ο αθλητής να χάσει τη συγκέντρωσή του και να γίνει κάποιο λάθος στην εφαρμογή ενός άλματος, ενός βήματος ή μιας πιρουέτας. Στην περίπτωση αυτή, η μυϊκή δύναμη μπορεί να συγκρατήσει το σώμα του αθλητή και να το προφυλάξει από σοβαρές πτώσεις, οι οποίες θα οδηγήσουν στην αφαίρεση πόντων από τη συνολική βαθμολογία.

Επομένως, το καλλιτεχνικό πατινάζ είναι ένα από τα πιο δύσκολα αθλήματα. Παρότι νέο στην Ελλάδα, με αποτέλεσμα πολλοί να αγνοούν τους όρους και τις διαδικασίες του, έχει τις δικές του αθέατες πτυχές. Είναι ένα άθλημα που απαιτεί από τους αθλητές οικονομικές δυνατότητες για να αντεπεξέλθουν, καθώς είναι πολυδάπανο. Επίσης απαιτεί αφοσίωση, επιμονή, πειθαρχία, αφιέρωση χρόνου και αρκετές άλλες θυσίες.

Βέβαια, τα αποτελέσματα αυτών των θυσιών δεν είναι πάντοτε θετικά. Σίγουρα μια νίκη κάνει τον καθένα να αισθάνεται περήφανος και ικανοποιημένος με την προσπάθειά του· όμως, από την άλλη μεριά υπάρχουν και πολλές αρνητικές συνέπειες, όπως συμβαίνει σε κάθε άθλημα. Η απογοήτευση, μετά από κάποια ήττα ή κάποιον αποκλεισμό, οι τραυματισμοί και η καταπόνηση του σώματος αλλά και όλοι οι περιορισμοί τους οποίους υφίσταται κάθε αθλητής, είναι μερικές από αυτές. Θα ήταν καλό λοιπόν να γίνει ευρέως γνωστό το άθλημα του καλλιτεχνικού πατινάζ και θα έπρεπε να δίνεται η ευκαιρία σε όσους ενδιαφέρονται να το γνωρίσουν εκ των έσω, γιατί αυτό το άθλημα αξίζει πραγματικά.

Στάνλεϋ Κιούμπρικ

του Χρήστου Κουδρόγλου (Α2),
με τη συνδρομή και επιμέλεια του Αλέξανδρου Χατζόπουλου,
αποφοίτου μας και φοιτητή στη Σχολή Κινηματογράφου του Α.Π.Θ.

Ο Στάνλεϋ Κιούμπρικ ήταν ένας αμερικάνος σκηνοθέτης, συντάκτης, φωτογράφος και παραγωγός. Ήταν γνωστός ως ο πλέον ολοκληρωμένος και καινοτόμος σκηνοθέτης που δημιούργησε ταινίες-αριστουργήματα, συχνά αμφιλεγόμενες, ωστόσο πάντα αντάξιες της τελειομανούς φύσης του. Πολλοί τον θεωρούν τον καλύτερο σκηνοθέτη όλων των εποχών, όσο δύσκολο κι αν είναι να διακρίνεις τον «καλύτερο», με τόσα διαφορετικά κριτήρια που ισχύουν. Παρόλα αυτά μπορούμε να του αναγνωρίσουμε ότι ήταν και θα είναι πάντα ένας από τους κινηματογραφιστές οι οποίοι άλλαξαν για πάντα την κινηματογραφική τέχνη. Οι ταινίες του είναι ακόμα αντικείμενο συζητήσεων και συνεχίζουν να προκαλούν την ίδια αίσθηση, όσο και όταν πρωτοβγήκαν στους κινηματογράφους. Ο ίδιος έχει μεγάλη αναγνώριση και άσκησε τεράστια επιρροή στις επόμενες γενιές του κινηματογράφου.

Γεννήθηκε στις 26 Ιουλίου 1928 και πέθανε στις 7 Μαρτίου του 1999. Άρχισε να εργάζεται ως φωτογράφος στα 17 του χρόνια και με έναν φίλο του, τον Αλεξάντερ Σίνγκερ, με τον οποίο γνωριζόταν από το Γυμνάσιο, αποφάσισαν να ασχοληθούν με τον κινηματογράφο. Το 1951 δημιούργησε την πρώτη του ταινία, ένα ντοκιμαντέρ με τίτλο *Day of the Fight*, η οποία χρηματοδοτήθηκε αποκλειστικά από τις οικονομίες των δύο φίλων. Ακολούθησαν τα *Flying Padre* (1951), *The Seafarers* (1952) και το *Fear and Desire* (1953). Με τις δύο επόμενες ταινίες τεκμηρίωσης, *Killer's Kiss* (Το Φιλί του Δολοφόνου) και *The Killing* (Το Χρήμα της Οργής), έγινε γνωστό το όνομα του Κιούμπρικ στο Hollywood. Το 1957 σκηνοθετεί τον Κερκ Ντάγκλας στην αντιπολεμική ταινία *Paths of Glory* (Σταυροί στο Μέτωπο), το οποίο βασίστηκε στο ομώνυμο μυθιστόρημα του Χάμφρεϋ Κομπ. Από εκεί και έπειτα ο Κιούμπρικ άρχισε να φτιάχνει ταινίες μεγαλύτερης παραγωγής. Οι πιο πολλές είναι γνωστές στο ευρύτερο κοινό και ο τρόπος με τον οποίο τις σκηνοθετούσε έκαναν τους κριτικούς να τον αποκαλούν «*The Perfectionist*», ο τελειομανής. Κάποια από τα αριστουργήματά του είναι το *The Shining* (Η Λάμψη), το *Full Metal Jacket*, το *A Clockwork Orange* (Το Κουρδιστό Πορτοκάλι), το *2001: A Space Odyssey* (2001: Η Οδύσσεια του Διαστήματος) και άλλα πολλά.

Η αγαπημένη μου ταινία του είναι το «2001: Η Οδύσσεια του Διαστήματος». Αυτή η ταινία κυκλοφόρησε το 1968 και ήταν πιθανότατα η πιο μισητή ταινία εκείνης της χρονιάς από τους κριτικούς αλλά και από το κοινό που την είδε, παρόλο που ήταν υποψήφια για 4 Όσκαρ –μεταξύ των οποίων οι υποψηφιότητες για καλύτερο σκηνοθέτη (Στάνλεϋ Κιούμπρικ), καλύτερο σενάριο (Στάνλεϋ Κιούμπρικ, Άρθουρ Σ. Κλαρκ), καλύτερη καλλιτεχνική διεύθυνση (Άντονι Μάστερς, Χάρι Λανγκ, Έρνεστ Άρτσερ) και καλύτερων ειδικών εφέ (Στάνλεϋ Κιούμπρικ), που ήταν και το μόνο που κέρδισε.

Πριν δει κάποιος αυτή την ταινία πρέπει να ξέρει τρία πράγματα. Πρώτον, χρειάζεται να ξέρει αρκετά πράγματα για την τέχνη του κινηματογράφου, ώστε να καταλάβει τη δύσκολη αυτή ταινία. Δεύτερον, η ταινία έχει μεγάλη διάρκεια και αργό ρυθμό, με αποτέλεσμα να είναι αρκετά κουραστική στην παρακολούθηση. Τέλος, πρέπει να ξέρει ο θεατής ότι η ταινία γυρίστηκε ένα χρόνο πριν την πρώτη άφιξη ανθρώπων στη Σελήνη και έτσι δεν ήξεραν οι δημιουργοί της πολλές τεχνικές λεπτομέρειες για το ταξίδι στο διάστημα. Παρόλα αυτά πρόβλεψαν αρκετά πράγματα σωστά.

Η πλοκή έχει η εξής: βρισκόμαστε στο 2001 (όπως τουλάχιστον το φανταζόταν ο Κιούμπρικ το 1968) και μια ομάδα αστροναυτών ξεκινούν ένα ταξίδι στη Σελήνη, όπου βρίσκουν ένα μυστηριώδες αντικείμενο, με την ονομασία «Μονόλιθος», κάτω από την επιφάνεια της Σελήνης. Αυτό το αντικείμενο στέλνει τους αστροναύτες και τον προικισμένο με τεχνητή νοημοσύνη υπολογιστή τους με το όνομα «ΧΑΛ.9000», σε ένα μακρινό ταξίδι. Στα μέσα της διαδρομής προκύπτουν υποψίες μεταξύ των αστροναυτών και του υπολογιστή... Μέσα από την πλοκή η ταινία φέρνει τον θεατή αντιμέτωπο με ζητήματα όπως: η ανθρώπινη εξέλιξη, η τεχνητή νοημοσύνη και η εξωγήινη ζωή.

Είναι μια από τις καλύτερες ταινίες επιστημονικής φαντασίας στην ιστορία του κινηματογράφου με καταπληκτικές ερμηνείες από όλους, ειδικά από τον βασικό χαρακτήρα, τον Ντέιβ, τον οποίο υποδύθηκε ο ηθοποιός Κεϊρ Ντούλλεα. Επίσης, κάτι που πρέπει να αναφερθεί είναι ότι η ταινία έχει εντυπωσιακά οπτικά εφέ και χρησιμοποιεί τεχνικές που χρησιμοποιούν οι σκηνοθέτες μέχρι και σήμερα, αν και γυρίστηκε το 1968. Η ταινία είναι άριστη από κάθε όψη, και όποιος είναι λάτρης των ταινιών, πρέπει να τη δει τουλάχιστον μια φορά στη ζωή του. Ίσως, όμως, όχι μόνο μία φορά...

Άλλωστε, όπως είπε κάποτε αυτός ο σπουδαίος καλλιτέχνης, «The idea that a movie should be seen only once is an extension of our traditional conception of film as entertainment rather than art.» (Η ιδέα πως πρέπει να δεις μια ταινία μόνο μία φορά, είναι η προέκταση της παραδοσιακής αντίληψής μας για την ταινία ως ψυχαγωγία παρά ως τέχνη.)

Κινηματογραφικές προτάσεις

του Κώστα Τραγιαννίδη (Γ2)

Inferno

(Θρίλερ - Περιπέτεια) Γυρισμένο σε Φλωρεντία, Βενετία και Κωνσταντινούπολη.

Ο σκηνοθέτης Ρον Χάουαρντ, βραβευμένος με Όσκαρ, επιστρέφει, σκηνοθετώντας το πρόσφατο best seller μυθιστόρημα του Νταν Μπράουν Inferno (Κόλαση), που παρακολουθεί ξανά τον καθηγητή Ρόμπερτ Λάγκτον (τον οποίο ερμηνεύει ξανά ο Τομ Χάγκς) σε μια αποστολή, όπου τα κρυμμένα στοιχεία οδηγούν στον μεγάλο Ιταλό ποιητή Δάντη και το ποίημά του «Θεία Κωμωδία». Ο Λάγκτον ξυπνά σε ένα ιταλικό νοσοκομείο με αμνησία και ενώνει τις δυνάμεις του με τη Σιέννα Μπρούκς (Φελίσιτυ Τζόουνς), μια γιατρό που ελπίζει να τον βοηθήσει να ανακτήσει τη μνήμη του. Μαζί ξεκινούν έναν αγώνα δρόμου ενάντια στον χρόνο, διασχίζοντας την Ευρώπη, για να αντιμετωπίσουν μια θανάσιμη συνωμοσία.



Sully

(Δράμα - Περιπέτεια) Μία αληθινή ιστορία ενός κυβερνήτη, που έσωσε 156 ανθρώπινες ζωές. Θα καταφέρει όμως να σώσει και τον εαυτό του από τις κατηγορίες εναντίον του;

Ο Κλιντ Ίστγουντ, πολυβραβευμένος και καταξιωμένος Αμερικάνος σκηνοθέτης, παρουσιάζει τη νέα κινηματογραφική παραγωγή του, που για μια ακόμη φορά βασίζεται στα ηρωικά κατορθώματα ενός γενναίου άνδρα. Η ταινία διηγείται τη δραματική ιστορία της ζωής του πιλότου Τσέσλι Σάλι Σάλενμπεργκερ, που έγινε ήρωας για όλη τη χώρα των Η.Π.Α., όταν προσγείωσε το αεροπλάνο του, γεμάτο με 156 ανθρώπους, στον ποταμό Χάντσον της Νέας Υόρκης, σώζοντας τις ζωές όλων των επιβατών. Παραδόξως, όμως, η αμερικανική γραφειοκρατία κατηγορεί τον ήρωά μας, και αυτός καλείται να υπερασπιστεί τον εαυτό του και την πράξη του.



Oktoberfest - Η γιορτή της μπύρας

της Κοραλίας Αλμπάνη (B1),
του Ανδρέα Γιαννιώτη (B1),
του Γιώργου Δημούδη (B1)
και της Αλεξίας Τριανταφυλλίδου (B3)

Die Idee des Oktoberfests hatte ein bürgerlicher Unteroffizier. Als Mitglied der Bayerischen Nationalgarde unterbreitete er den Vorschlag, die Hochzeit von Ludwig von Bayern und Prinzessin Therese von Sachsen-Hildburghausen mit einem großen Pferderennen zu feiern. Der damalige König Max I. Joseph von Bayern war sofort damit einverstanden. Das erste Oktoberfest wurde am 17. Oktober 1810 auf der Theresienwiese gefeiert, zu Ehren des königlichen Brautpaares. Heute ist das Oktoberfest das größte Volksfest der Welt und zählt jährlich rund sechs Millionen Besucher an, mit zahlreichen Gästen aus dem Ausland. Immer mehr entwickelt sich das Oktoberfest zum Bierfest. 2010 wurden rund sieben Millionen Maß ausgeschenkt, damit jedoch das Oktoberfest nicht ganz zum "Ballermann" wird, wurde 2005 die "ruhige Wiese" eingeführt, so wird das Volksfest auch für Familien und ältere Gäste nicht unattraktiv.

Το Οκτόμπερφεστ πρωτοξεκίνησε στις 12 Οκτωβρίου του 1810 ως γαμήλιο γλέντι του πρίγκιπα της Βαυαρίας Λουδοβίκου Α' και της πριγκίπισσας της Σαξωνίας Τερέζας και ολοκληρώθηκε με ιπποδρομία πέντε μέρες αργότερα. Έκτοτε καθιερώθηκε ως πανηγύρι. Η γιορτή διαρκεί δύο εβδομάδες και διεξάγεται στο Μόναχο στην Τερεζιενβίτσε (Το λιβάδι της Τερέζας). Η μπύρα παίζει τον κεντρικό ρόλο στη γιορτή και σερβίρεται σε ποτήρια ενός λίτρου, που ονομάζονται Μας. Είναι σκούρα και πιο δυνατή απ' ό,τι συνήθως και μόνο έξι ζυθοβιομηχανίες του Μονάχου επιτρέπεται να προμηθεύουν με μπύρα τη γιορτή.

Γερμανικά και γαστρονομικά: Wurstsalat

της Γεωργίας Μπαρκαμπά (Γ2)

ZUTATEN (Für 4 Portionen)

2 rote Zwiebeln,
(80 g) Salz
4 El Apfelessig
Senf
Pfeffer
4 El Öl
300 g Fleischwurst
200 g Bergkäse, in Scheiben
1 Apfel
Schnittlauch
Radieschen zum Servieren

Zeit: 40 Minuten



ZUBEREITUNG

1. Zwiebeln in dünne Scheiben hobeln. Mit etwas Salz auf der Arbeitsfläche mischen und mit den Händen 2-3 Min. kräftig durchkneten. In einer großen Schüssel Essig, 2 El kaltes Wasser, Senf, Salz und Pfeffer verrühren. Öl mit einem Schneebesen unterrühren. Zwiebeln unterheben.
2. Fleischwurst häuten und der Länge nach halbieren. Hälften quer in 3 mm dünne Scheiben schneiden. Käsescheiben der Länge nach halbieren und quer in 1/2 cm dicke Stifte schneiden. Wurst und Käse unter die Marinade heben.
3. Apfel vierteln und entkernen. Viertel in dünne Scheiben hobeln und unter den Wurstsalat mischen. Schnittlauch in feine Röllchen schneiden und unterheben. Mit einigen Radieschen servieren

ΥΛΙΚΑ (για 4 μερίδες)

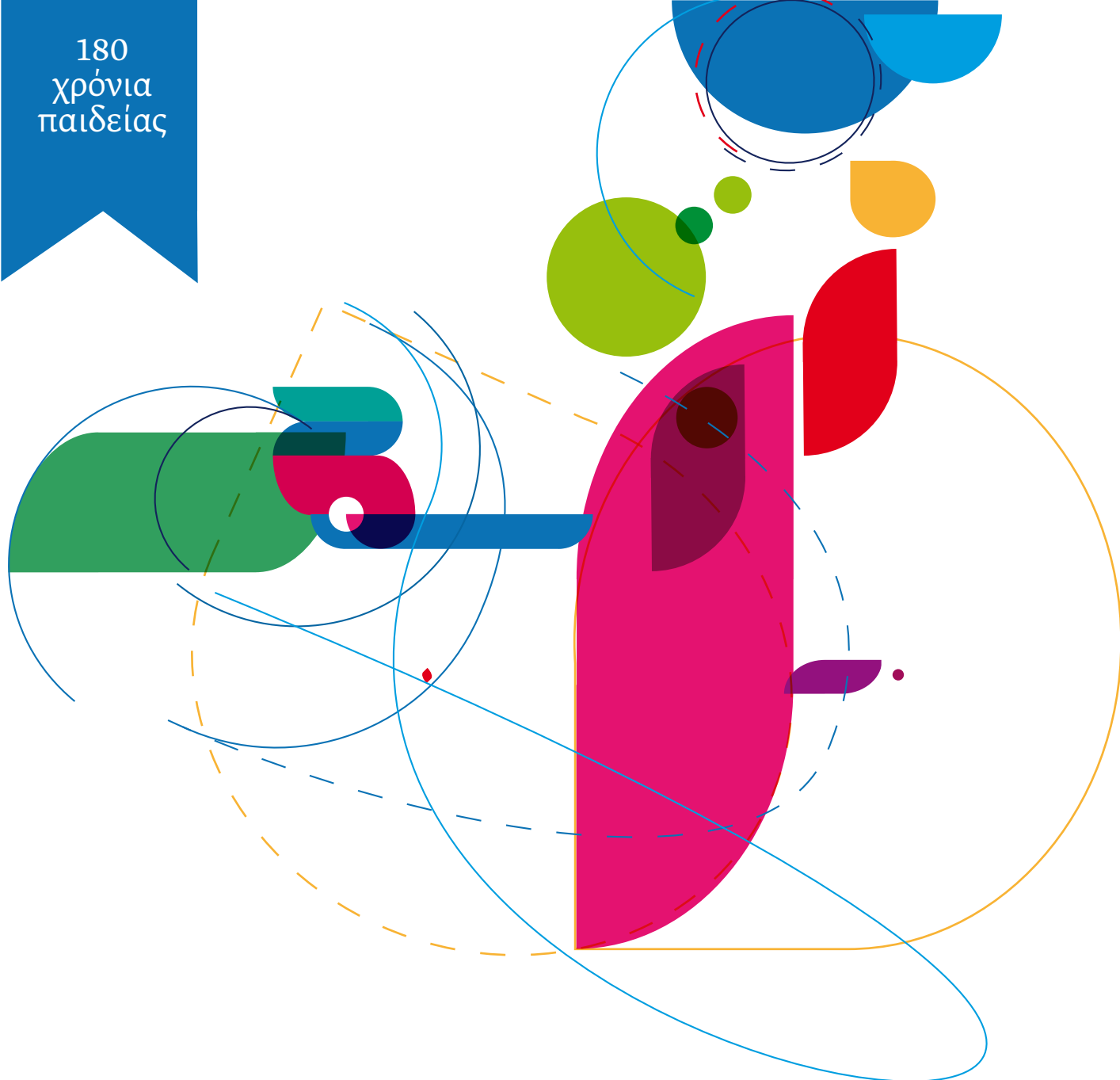
2 κόκκινα κρεμμύδια
αλάτι
4 κουτ. σούπας ξίδι από μηλίτη
μουστάρδα
πιπέρι
4 κουτ. σούπας λάδι
300 γρ. σαλάμι
200 γρ. καπνιστό κασέρι, σε φέτες
1 μήλο
πράσο
ραπανάκια (για σερβίρισμα)

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ

1. Κόβουμε τα κρεμμύδια σε λεπτές φέτες. Προσθέτουμε λίγο αλάτι και ανακατεύουμε για 2-3 λεπτά με τα χέρια. Σε ένα μεγάλο μπολ βάζουμε 2 κουταλιές της σούπας κρύο νερό, μουστάρδα, αλάτι και πιπέρι και ανακατεύουμε με το χτυπητήρι. Προσθέτουμε τα κρεμμύδια και ανακατεύουμε ελαφριά.
2. Ξεφλουδίζουμε το σαλάμι και το κόβουμε σε ψιλές φετούλες (3mm). Κόβουμε το καπνιστό κασέρι σε ραβδάκια (1/2 cm). Ανακατεύουμε το σαλάμι και το κασέρι με τη μαρινάδα που έχουμε ήδη φτιάξει.
3. Κόβουμε στα τέσσερα το μήλο και αφαιρούμε τα κουκούτσια. Το κόβουμε σε ψηλές φέτες και αναμιγνύουμε όλα τα υλικά μαζί. Προσθέτουμε το πράσο σε μικρές ροδέλες και ανακατεύουμε. Σερβίρουμε με μερικά ραπανάκια.

Το τμήμα Γερμανικών σας προτείνει να δοκιμάσετε την παραπάνω παραδοσιακή σαλάτα με παγωμένη μπύρα για τους μεγάλους και κρύο τσάι για τους μικρούς μας φίλους.

180
χρόνια
παιδείας



ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
(ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1836)
ΑΡΣΑΚΕΙΑ - ΤΟΣΙΤΣΕΙΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
www.arsakeio.gr

ΑΡΣΑΚΕΙΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

<http://arsakeiogt.wordpress.com>

<https://twitter.com/arsgymth>